

ترتیل قرآن با تجوید آسان

گردآورنده : عبدالمجید حنفی

زیر نظر

حوزه علمیه اهل سنت زاهدان

ویژه اهل سنت

بسم الله الرحمن الرحيم

ترتیل قرآن با *«تجوید آسان»*

گردآورنده
عبدالمجید حنفی

مدرس کتب قرآن مولانا عبدالعزیز
وابسته به حوزه علمیه اهل سنت زاهدان

زیر نظر حوزه علمیه اهل سنت زاهدان

BP
ترتیل قرآن با تجوید آسان / گردآورنده عبدالمجید حنفی زیر نظر
۷۴/۵ ح ۹۴ / حوزه علمیه اهل سنت زاهدان . تربیت جام احمد جام . ۱۳۸۴.
۷۹ص: مصور، جدول

ISBN: 964-91073-3-9

کتابنامه ص. ۷۹

چاپ سوم.

۱. قرآن . قرائت. ۲. قرآن . تجوید. الف. حوزه علمیه اهل سنت
زاهدان. ب. عنوان.

۳۹۷/۱۵۱

انتشارات شیخ الاسلام احمد جام

ترتیل قرآن با تجوید آسان

نویسنده	:	عبدالمجید حنفی
ناشر	:	شیخ الاسلام احمد جام
تیراژ	:	۵۰۰۰ نسخه
نوبت چاپ	:	دوم - ۱۳۹۲
چاپخانه	:	دقت (ب) ۳۱۲۵۰۵۲
قیمت	:	۲۵۰۰ تومان
شابک	:	۹۷۸-۹۶۴-۹۱۰۷۳-۳-۲

حقوق چاپ و نشر محفوظ است.

تلفن: ۷۷۲۴۴۷۱ - ۷۷۲۵۲۳۸ - ۰۵۲۸

تقریظ مولانا عبدالحمید اسماعیل زهی

مدیر حوزه علمیه اهل سنت زاهدان

بسمه تعالی

جزوه تجوید که توسط برادر عزیز آقای مولوی عبدالحمید حنفی تهیه و تألیف گردیده

است در فن تجوید انشاءالله مفید خواهد بود بالخصوص برای کسانی که قرآن عظیمشان را تازه

می خواهند یاد بگیرند. امید است الله سبحانه و تعالی به بارگاه خودش قبول فرماید.

(آمین)

عبدالحمید اسماعیل زهی

۷۵/۱۰/۲۴

تقریظ قاری محمّد سلیم شهبخش

اَلْحَمْدُ لِلّٰه برادر مولوی عبدالمجید حنفی زحمات فراوان برای کتاب تجوید آسان متحمل شده است کتاب مذکور را کاملاً مطالعه نمودم، دریافتم که فواید فراوان در مورد تجوید دارد. که برای عموم مردم قابل فهم و استفاده است امیدوارم که هرچه بیشتر مورد استفاده قرار گیرد و صحیح خواندن قرآن مجید مطابق تجوید که وظیفه هر مسلمان است در عموم مردم رواج یابد. محتاج دعای شما.

محمّد سلیم شهبخش دلداز

تقریظ قاری محمّد اسماعیل قنبرزی

برادرم جناب آقای مولانا عبدالمجید حنفی زحمات زیادی برای تدوین رساله تجوید آسان متحمل شده است. این رساله حاوی نکات باارزشی در رابطه با تجوید قرآن است و فواید زیادی دارد بنده رساله فوق الذکر را مطالعه نمودم و دریافتم برادرم مولانا حنفی کتاب خود را بصورت آسان که برای عموم قابل فهم است گردآوری نموده است و همه افراد جامعه می توانند آن را به خوبی درک نمایند خداوند عزّ و جلّ این عمل را به درگاهش بپذیرد و اجر وی را در میزان حسناتش قرار دهد.

(آمین)

التماس دعا محمد اسماعیل قنبرزی

تقریظ استاد القرا. قاری عبدالرحمن براهونی

بسمه تعالی

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ اَمَّا بَعْدُ جَنَابِ اَقَاۤی عِبْدِ الْمَجِیْدِ حَنَفِیْ وَتِ زِبَادِیْ بِرَاۤی
نوشتن کتاب تجوید آسان صرف کرده و زحمت زیادی متحمل شده اند.
کتاب مذکور در توضیح مسائل تجوید به نحو آسان و دلپذیر است بنده کتاب فَوْقُ الذِّكْرِ را
کاملاً مطالعه نمودم، دیدم که فواید زیاد و باارزشی دارد از اینکه خدمتی در جهت کلام الله
مجید انجام گرفته است مسرور شدم و از رَبِّ الْمَنَانِ اِنْجَامِیْ نمایم که مؤلف این کتاب را مورد
لطف قرار دهد.

آمین ثم آمین

خَاتَمُ الْقُرْآنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ

فهرست مطالب تجوید آسان

عنوان	صفحه
پیشگفتار.....	۸
آنچه در این کتاب می‌خوانید.....	۱۱
راهنمای تدریس معلم گرامی.....	۱۲
آشنایی با تجوید.....	۱۶
اهمیت علم تجوید.....	۱۷
«قسمت اول» درس اول حروف عربی.....	۱۹
درس دوم مخارج حروف.....	۲۳
«قسمت دوم» درس سوم صفات حروف (صفات متضاده).....	۳۰
درس چهارم صفات غیر متضاده.....	۳۷
«قسمت سوم» درس پنجم قواعد عَنة نون و میم و اظهار.....	۴۱
درس ششم قواعد إدغام و انواع آن.....	۴۳
درس هفتم قواعد إخفاء، إقلاب و میم ساکن.....	۴۸

درس هشتم قواعد همزه و قواعد نذ.....	۵۳
درس نهم قواعد اجتماع ساکنین قواعد لام جلاله و لام تعریف.....	۶۰
درس دهم قواعد (ر).....	۶۵
درس یازدهم قواعد وَقْف.....	۶۸
درس دوازدهم علایم وَقْف.....	۷۱
درس سیزدهم فوائد ضروری.....	۷۴
درس چهاردهم قواعد هاء ضمیمه.....	۷۷
مأخذ کتاب.....	۷۹
مؤده.....	۸۰

پیشگفتار

الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ ، وَنُسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ
اَنْفُسِنَا وَ مِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَ مَنْ يَضِلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ.

عَنْ حُفْمَانَ بْنِ عُفَّانَ (رض) قَالَ

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ (ص): خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَ عَلَّمَهُ. الحديث

(صحیح بخاری)

پیامبر اکرم (ص) می فرماید بهترین شما کسی است که قرآن مجید را یاد بگیرد و به دیگران

بیاموزد.

از سال ۱۳۶۸ که توفیق تعلیم دادن قرآن مجید را در مکتب قرآن مرادقلی وابسته به حوزه

علمیه اهل سنت زاهدان داشتم با استقبال فراوان علاقمندان به قرائت قرآن روبرو شدم.

اگر چه علمای فَن علم تجوید کتابهای زیادی در زمینه تجوید به رشته تحریر در آورده اند

اما از آنجایی که شیوه طرح مباحث آنها برای دانش آموزان مخصوصاً دانش آموزان ابتدایی

مشکل و خوب قابل فهم نبود بنابه درخواست بسیاری از دوستان پس از اینکه به کتابهای

درسی تجوید مانند جمال القرآن و فوائد مکّیّه و کتابهای درسی دیگری که تألیف شده نظر المکندم و با تجربه‌هایی که از اساتید بزرگوار مثل قاری محمد عیسی گرگیچ، استاد القراء قاری عبدالرحمن براهویی، قاری محمد سلیم شه بخش و قاری محمد اسماعیل قنبرزهی بدست آورده بودم تصمیم گرفتم خلاصه‌ای از آنها را در کتابی با اسلوب مناسب و قابل فهم برای دانش‌آموزان و با روش بسیار ساده و آسان جمع آوری کنم تا علاقمندان به قرائت قرآن در مدت کوتاه بتوانند قرآن مجید را با تجوید و به روش آسان فراگیرند.

من گفته‌های اساتید بزرگوار را در کلاسهای درس مورد تجربه عملی قرار دادم و توانستم نتایجی بدست آورم که فهمیدن قواعد تجوید را برای دانش‌آموزان آسان می‌سازد از این جهت این کتاب را به (تجوید آسان) نامگذاری کردم.

پس از تکمیل، کتاب حاضر را به خدمت اساتید بزرگوار استاد القراء قاری عبدالرحمن براهویی، قاری محمد سلیم شه بخش و قاری محمد اسماعیل قنبرزهی تقدیم کردم تا اگر نواقص و اشکالاتی باشد برطرف گردد. که پس از تجدید نظر و بررسی مورد تأیید این اساتید بزرگوار قرار گرفت.

در این عصر پیشرفته که برای دانش‌آموزان ابتدایی بهترین روش تدریس، روش پرسش و تمرین و تقسیم‌بندی درس است و تجربه عملی هم این روش را تأیید نموده است برآن شدم تا این کتاب را به همان روش در آورم.

در صورتیکه اساتید بزرگوار تدریس خویش را خوب انجام دهند و دانش‌آموزان عزیز

مسئولیت خطیر آموختن خویش را انجام دهند پس از خواندن این کتاب قرائت قرآن مجید را در مدت کوتاه و به روش آسان و با تجوید یاد خواهند گرفت.

از تمام اساتید بزرگوار قاری عبدالرحمن، قاری محمد سلیم، قاری محمد اسماعیل، و مولانا محمد قاسم که در تدوین این کتاب بنده را راهنمایی کردند و اشکالات و نواقص را اصلاح کردند و زحمات زیادی را متحمل شدند صمیمانه تشکر می‌کنم و از خداوند متعال آرزوی موفقیت و طول عمر پربرکت برای این عزیزان دارم.

به امید اینکه خداوند متعال این عمل ناچیز را قبول فرماید و این کتاب مورد استفاده قرار گیرد و به موازات استفاده از آن در تعلیم و آموزش مسلمین کوشش شود.

آنچه در این کتاب می خوانید:

۱- راهنمای تدریس معلم که شامل پنج مرحله است .

۲- آشنایی با علم تجوید.

تعریف : تجوید

موضوع : تجوید

هدف از: تجوید

فایده : تجوید

۳- دروس این کتاب شامل چهارده درس است که :

موارد هر درس بصورت واضح و روشن توضیح داده شده است و جایی که برای دانش آموز

خوب قابل فهم نباشد به عنوان (تذکر) نوشته شده است تا از آن علامت مطلب را بهتر یاد

بگیرد.

در پایان هر درس پرسشها و تمرین هر درس نوشته شده است تا روش یادگرفتن آسانتر شود.

مباحث کتاب به سه قسمت تقسیم بندی شده است:

قسمت اول : بیان حروف عربی و مخارج حروف

قسمت دوم : بیان صفات حروف (صفات متضاده و صفات غیر متضاده)

قسمت سوم : بیان صفات مُخَسَّنَة و شامل پنجاه قواعد تجوید است .

تذکر:

قسمت اول: (بیان مخارج حروف) برای دانش آموزان سوم و چهارم ابتدایی تنظیم شده

است پس از پایان، قسمت دوم تدریس شود و بعد سوم.

قسمت دوم: (بیان صفات حروف) برای دانش آموزان پنجم ابتدایی.

قسمت سوم: (بیان صفات مُحَسَّنَة) برای دانش آموزان راهنمایی.

راهنمای تدریس معلم گرامی:

در اینجا بهتر است به مراحل اشاره کنم که هر دانش آموز باید آنها را پشت سر بگذارد تا امر

یادگیری بهتر صورت گیرد.

مرحله اول:

در این مرحله به تمرین دانش آموز توجه شود و نیز تذکر به سه نکته لازم است.

نکته اول:

معلم عزیز توجه داشته باشند که، در اثنای تدریس - گوش دادن دانش آموز به تلفظ

صحیح معلم ضروری است به این صورت که معلم خود بخواند و دانش آموز از روی قرآن یا

تابلو، خواندن معلم را پیگیری نماید.

نکته دوم:

همچنان توجه کردن به نطق و خواندن صحیح دانش آموز ضروری است، به این صورت که

هر یک از دانش آموزان آنچه را معلم می گوید جداگانه بخوانند و معلم خوب گوش دهد و اشتباه

دانش آموزان را به آنها تکرار دهد.

نکته سوم :

معلم‌ان عزیز باید توجه داشته باشند اگر چه هر درس این کتاب برای یک جلسه تنظیم شده است اما متناسب با استعداد دانش آموزان تدریس شود. و اگر لازم باشد هر درس را در دو یا چهار جلسه تدریس نمایند. و نیز سعی شود که دانش آموزان هر درس را خوب بفهمند نه اینکه فقط حفظ کنند.

مرحله دوم :

از نکات بسیار مهم، تلفظ کردن هر حرف از مخرج مخصوص خود بطور صحیح، رعایت کردن صفات ذاتی آن حروف، مشخص کردن حروفی که علامت مد (-) دارند و دقت کردن در حرکات حروف است.

مرحله سوم :

در این مرحله اگر دانش آموز درس اول را خوب یاد گرفت و حروف را به خوبی توانست تلفظ کند، معلم به دادن تمرین از سوره‌های جزء سی اقدام کند و سعی کند که دانش آموز هر سوره را خوب یاد بگیرد همانطور که در مرحله اول یاد آوری شد معلم همان سه نکته را رعایت کند.

مرحله چهارم :

از نکات مهم در امر یادگیری دانش آموز، تمرین و تکالیف است. در این مرحله که دانش آموز تلفظ حروف و مخارج را خوانده معلم چند آیه یا سوره را به صورت عملی برای دانش آموز

مشخص کند و از او بخواهد که مخارج حروف آنها را مُعَيَّن کند و به طریق صحیح، آنها را تلفظ کند و همچنان معلم از دانش آموز بخواهد که مخارج حروف کلمات یک سوره را مشخص کند و در دفتر بنویسد.

مرحله پنجم:

در این مرحله دانش آموز درس مخارج و صفات حروف را بپایان رسانیده و مرحله تکمیلی که قواعد هستند آنها را پشت سرمی گذارد. معلم مانند مرحله چهارم به همان روش، تمرین و تکالیف را برای دانش آموز تعیین کند.

ناگفته نماند که علم تجوید از علمی است که بر سَمَاع و نقل تکیه دارد یعنی معلم درس را بیان کند، دانش آموز بشنود و بعد از آن تکرار کند.

نکته مهم:

آنچه لازم به ذکر است اینکه فهم این کتاب برای دانش آموزان بدون معلم مشکل است، لذا در هنگام استفاده از این کتاب، معلم حتماً حضور داشته باشد و گرنه تلاش و کوشش دانش آموز به نتیجه مطلوب نمی رسد.

توضیح کتاب

کتاب حاضر توضیحی فشرده و مختصر از علم تجوید است که جهت آشنایی مریان گرامی در رابطه با تدریس قرآن مجید نوشته شده است و نهایت کوشش و تلاش در برطرف کردن نواقص و توضیح نکات مشکل بکار گرفته شده و سعی شده بهترین و آسانترین تعریف و تقسیم‌بندی انتخاب شود.

خصوصیت: این کتاب در این است که مباحث آن به روش آسان و به صورت خلاصه و قابل فهم برای دانش آموزان از سوم ابتدایی به بالا می‌باشد.

اگر دانش آموزان عزیز مطالب این کتاب را خوب بفهمند و یاد بگیرند خواندن کتابهای تجوید مانند جمال القرآن و فوائد مکّیّه که در حوزه‌های علمیه تدریس می‌شوند برای آنها بسیار آسان می‌شود و با تجوید آشنایی خوبی پیدا می‌کنند.

مقدمه کتاب

آشنایی با تجوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

خداوند متعال می فرماید: و قرآنی که آیات آن را جدا جدا فرو فرستادیم تا تو آن را بر مردم به تأنی بخوانی و آن را باری پس از بار دیگر فرو فرستادیم.

(سوره اسراء، آیه ۱۰۶)

برای یادگرفتن هر علمی چهار چیز لازم است. تعریف - موضوع - هدف - و فایده آن علم.

تعریف تجوید:

خواندن قرآن مجید، با رعایت قوانین مخارج حروف و صفات آن، را تجوید می گویند.

موضوع تجوید:

حروف تَهجی × از حرف "الف" تا حرف "ی" است. علم تجوید را برای این وضع کرده اند که حروف عربی را به خوبی بشناسیم و هریک را به صورت صحیح تلفظ کنیم.

تهجی :

جدا جدا خواندن حروف را تَهجی می گویند.

هدف تجوید:

هدف تجوید، صحیح خواندن حروف قرآن مجید است مثلاً حروف ث، ص، س، در زبان

فارسی به یک صورت خوانده می‌شوند اما در زبان عربی هریک به روش خاصی تلفظ می‌شوند.

فایده تجوید:

فایده علم تجوید، رضای خداوند متعال است.

چنانچه در حدیث آمده است: عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ص) اِقْرَأْ وَالْقُرْآنَ يُلْحِقُونَ الْعَرْبَ (کنز العمال جلد ۱)

حضرت حذیفه بن الیمان رض می‌فرماید: گفت برای من رسول الله (ص) قرآن مجید را با لهجه عرب بخوان.

اهمیت تجوید

از دلائل اربعه ۱- قرآن ۲- حدیث ۳- اجماع ۴- قیاس، ثابت می‌شود که خواندن قرآن مجید با تجوید بر هر فرد مسلمان لازم است.

دلیل اول از قرآن مجید:

درسوره مُزَّمِّلُ خداوند متعال می‌فرماید وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِیْلًا (مُزَّمِّلُ آیه ۴) یعنی قرآن مجید را با ترتیل بخوانید. حضرت علی (رض) معنی ترتیل را به این صورت بیان کرده است. التَّرْتِیْلُ هُوَ تَجْوِیدُ الْحُرُوفِ وَ مَعْرِفَةُ الْوُقُوفِ

تَرْتِیْلُ

ترتیل به معنی صحیح تلفظ کردن حروف و شناختن محل وقفا است که درچه جایی وقف

کنیم و درجه جایی نباید وقف کنیم.

دلیل دوم از حدیث :

پیامبر اکرم (ص) می فرماید: **أَلَمَّا هُوَ فِي الْقُرْآنِ مَعَ الشَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَزَةِ** (صحیح بخاری و صحیح مسلم) کسی که ماهر در قرآن باشد یعنی قرآن را با تجوید بخواند با همراه فرشتگان (نویسنده و بزرگوار و نیکوکار در گاه خدا) است.

دلیل سوم از اجماع:

تمام امت رسول اکرم (ص) از جمله اصحاب آن حضرت براین مسئله اتفاق نظر دارند که خواندن قرآن مجید با تجوید برای هر فرد مسلمان لازم است.

نظر امام جزری در مورد تجوید :

امام جزری که یکی از علمای فن علم تجوید است درباره اهمیت علم تجوید می فرماید **وَأَلَاخُذُ بِالتَّجْوِيدِ خَتَمٌ لَّازِمٌ**، یاد گرفتن علم تجوید حتمی و لازمی است.

مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثِمٌ، کسی که قرآن مجید را با تجوید نخواند گناهکار است.

لِأَنَّهُ الْإِلَٰهَ بِهِ أَنْزَلَا، برای اینکه خداوند قرآن مجید را با تجوید نازل کرده است.

وَهَكَذَايُنْزَلُ إِلَيْنَا وَصَلَا و همچنان قرآن مجید به صورت تجوید از جانب خدا به ما رسیده است.

دلیل چهارم از قیاس :

اگر قرآن مجید مطابق با قواعد تجوید خوانده نشود یک حرف به حرف دیگری تبدیل

می شود مثلاً قُلْ به معنی بگو است، که حرف (ق) پُر خوانده می شود. اما اگر کسی آن را باریک بخواند به کلمه دیگری تبدیل می شود و (کُلْ) خوانده می شود به معنی بخور، و اگر با (غُلْ) بخواند به معنی زنجیر است، پس قیاس نیز تقاضا می کند که قرآن مجید باید با تجوید خوانده شود.

درس اول حروف عربی (قسمت اول)

حروف زبان عربی ۲۹ تا هستند تلفظ ۱۰ حرف از ۲۹ حرف عربی با تلفظ آنها در زبان فارسی متفاوت است که آن حروف عبارتند از ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، ق، و

طریقه نوشتن و طریقه تلفظ حروف عربی به شرح ذیل آمده است :

طریقه نوشتن	ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ
طریقه تلفظ	الف	با	تا	ثا	جیم	حا	خا	دال	ذال
طریقه نوشتن	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ	ع
طریقه تلفظ	را	زا	بین	شین	صاذ	ضاذ	طا	ظا	عین
طریقه نوشتن	غ	ف	ق	ک	ل	م	ن	و	ه
طریقه تلفظ	عین	فا	قاف	کاف	لام	میم	نون	واو	ها
طریقه نوشتن	ه	ی							
طریقه تلفظ	همزه	یا							

تمرینهای حروف دهگانه که تلفظ آنها با تلفظ زبان فارسی متفاوت هستند

۱- تمرین حرف ث :

سِرَ الثَّقَلِ، كَوْنُ، تَكَاتُرٌ، ثُمَّ، الْمَبْنُوثُ، ثَقُلْتُ، فَأَتَزَنُ، تُحَدِّثُ، مِثْقَالٌ، بُعِثَ، أَنْفَالُهَا، فَحَدِّثْ،
أَنْفَى، ثُمُودٌ، يَثْلُهَا، فَأَكْثَرُوا، ثَرَاثٌ، يُؤَيُّ، ثَاثٌ، حَدِيثٌ، مَبْنُوثَةٌ.

۲- تمرین حرف ح :

الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْحَمْدُ، حَابِید، حَسَدٌ، أَحَدٌ، حَمَّالَةُ الْحَطَبِ، حَبْلٌ، وَالْفَتْحُ، فَسَبَّحْ،
يَحْمَدُ، وَانْحَرْ يَحُصُّ، رَحْلَةُ الْيَتَامَ، أَصْحَبُ، بِحِجَارَةٍ، يَحْسَبُ، فِي الْحُطْمَةِ، صُلِحَتْ، حَتَّى

۳- تمرین حرف ذ :

أَعُوذُ، الَّذِينَ، إِذَا، ذَاتٌ، يَكْذِبُ، فَذَلِكَ، الَّذِينَ، هَذَا، يَوْمَئِذٍ، ذَرَّةٌ، ذَلِكُ، بِأَذْنٍ، كَذَّبَ، كَاذِبَةٌ
ذَكَرَكَ، خَلَقَ الذَّكَرَ، فَأَنْذَرْتُكُمْ، بِذُنُوبِهِمْ، ذَامِرَتِي،

۴- تمرین حرف ص :

صِرَاطٌ، صُدُورٌ، الصَّمَدُ، سَيِّدِي، نَصْرُ اللَّهِ، فَصَلَ، لِلْمُصَلِّينَ، أَصْحَابُ، كَعْصَبٍ، وَالْعَصْرِ،
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، تَوَاصَوْا، بِالصَّبْرِ، صَبْحًا، حُصِّلَ، يَصُدُّ، صُحُفًا، مُخْلِصِينَ، يُقِيمُوا الصَّلَاةَ،

۵- تمرین حرف ض :

مَنْضُوبٌ، وَلَا الضَّالِّينَ، يَحُصُّ، تَضْلِيلٌ، رَاضِيَةٌ، صَبْحًا، أَرْضُ، رَضِيَ اللَّهُ، رَضُوا، وَضَعْنَا،
أَنْقَضَ، وَالضُّحَى، فَتَرْضَى، ضَالًّا، صُحْبًا، تَحْضُونَ، مَرْضِيَّةٌ، ضَرِيعٌ،

۶- تمرین حرف ط :

مِنَ الشَّيْطَانِ، صِرَاطٌ، حَطَبٌ، أَطْعَمَكَ، طَعَامٌ، أَطْعَمَهُمْ، طَيْرًا، فِي الْحُطْمَةِ، تَطْلُعُ، فَوْسَطُنْ

مُطَهَّرَةً، مَطْلَعِ الْفَجْرِ، لَيْطَمَى، خَاطِطَةً، تُطْفِئُهُ، طُورٍ، يُعْطِيكَ، أَعْطَى

۷- تمرین حرف ظ :

ظَهَرَكَ، تَلْطَى، يَنْظُرُونَ، خَافِظٌ، فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ، مَحْمُوظٌ، ظَهَرِهِ، ظَنٌّ، عَظِيمٌ، خُفِظِينَ،
عِظَامًا، يَنْظُرُ، ظَلَمْتُ، أَظْلَمَ، مِنَ الظَّالِمِينَ، يَظُنُّونَ، ظَلِمُوا، ظَلَمُونَا،

۸- تمرین حرف ع :

أَعُوذُ، رَبِّ، الْعَلَمِينَ، نَعْبُدُ، نَسْتَعِينُ، أَنْعَمْتَ، عَلَيْهِمْ، فِي الْعَقْدِ، عَنْهُ، أَعْبُدُ، تَعْبُدُونَ،
عِبْدُونَ، عَابِدٌ، عَبَدْتُمْ، أَعْطَيْنَاكَ، يَدْعُ الْيَتِيمَ، عَلَى، طَعَامٍ، عَنْ صَلَاتِهِمْ.

۹- تمرین حرف ق :

قُلْ، بِرَبِّ الْفَلَقِ، خَلَقَ، غَاسِقٍ، وَقَبْ، فِي الْعَقْدِ، قُرَيْشٍ، مُوقَدَّةً، بِالْحَقِّ، الْمَقَابِرَ، عِلْمَ الْيَقِينِ
عَيْنَ الْيَقِينِ، الْقَارِعَةَ، ثَقُلْتُ، قَدْحًا، نَفْعًا، فِي الْقُبُورِ، أَنْفَعَالَهَا، قَالَ، مِنْقَالٍ، وَيَمَهُ، وَمَاتَمَرَقٍ،

۱۰- تمرین حرف و :

مَنْغُضُوبٍ، أَعُوذُ، شَرِّ الْوَسْوَاسِ، يُوسُوسِ، صُدُورٍ، وَقَبْ، هُوَاللَّهُ، يُؤَلِّدُ، وَلَمْ، وَتَبْ، وَمَا،
وَأَمْرَاتِهِ، وَالْفَتْحُ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ، أَفْوَاجًا، وَاسْتَغْفِرُهُ، تَوَابًا،

پرسشهای درس اول:

۱- حروف زبان عربی را نام ببرید؟

۲- حروفی را که تلفظ فارسی و عربی آنها با هم متفاوت است نام برده و برای هر یک سه

مثال بیاورید؟

۳- طریقه نوشتن حروف عربی را بنویسید؟

۴- طریقه خواندن حروف عربی را بنویسید؟

۵- حروفی را که بصورت کشیده (مدّ) خوانده می شوند نام ببرید؟

۶- حروفی را که بصورت کشیده خوانده نمی شوند نام ببرید؟

۷- طریقه خواندن حروف مُقَطَّعَه زیر را بنویسید؟

الَمْ، الرَّ، كَهَيْتَقَصْ، طُهُ، طَسْ، يَسْ

درس دوم مخارج حروف :

تعریف مخرج :

تلفظ کردن هر حرف را از محل آن، مخرج آن حرف می‌گویند.

مخارج

مخارج حروف چهارده تا هستند یعنی تمام حروف از چهارده محل تلفظ می‌شوند.

مخرج اول

از انتهای حلق و سرسینه دو حرف تلفظ می‌شود. ۱- همزه ۲- ها

طریقه	تلفظ همزه	هَ	هَ	آهَ	إِهَ	أَهَ
طریقه	تلفظ ها	هَا	هَی	هَی	إَهَی	أَهَی

مخرج دوم

از وسط حلق دو حرف تلفظ می‌شود. ۱- حا، عَین

طریقه	تلفظ حا	حَا	جَین	حَوی	أَحَی	إَحَی
طریقه	تلفظ عین	عَا	عَین	عَوی	أَعَی	إَعَی

مخرج سوم

از ابتدای حلق دو حرف تلفظ می‌شود. ۱- عَین، ۲- خا

طریقه	تلفظ عین	عَا	عَین	عَوی	أَعَی	إَعَی
طریقه	تلفظ خا	خَا	خَین	خَوی	أَخَی	إَخَی

تذکر :

حروف حلقی شش تامستند. ۱- همزه ۲- ها ۳- حا ۴- عین ۵- غین ۶- خا

مخرج چهارم :

بُن زبان (آخر زبان) به مقابل خود به کام بچسبد یک حرف تلفظ می شود. قَاف

طریقه	تلفظ قاف	قا	قین	قُو	اق	اقی	اقُ
-------	----------	----	-----	-----	----	-----	-----

مخرج پنجم :

مثل مخرج چهارم است اما کمی جلوتر از بُن زبان به طرف دهان یک حرف تلفظ می شود. کاف

طریقه	تلفظ کاف	کا	کین	کُو	اک	اکی	اکُ
-------	----------	----	-----	-----	----	-----	-----

مخرج ششم :

وسط زبان به کام بچسبد سه حرف تلفظ می شود. ۱- جِیم ۲- شِین ۳- یا

طریقه	تلفظ جیم	جا	جین	جُو	اج	اجی	اجُ
طریقه	تلفظ شین	شا	شین	شُو	اش	اشی	اشُ
طریقه	تلفظ یا	یا	یین	یُو	ای	ای	ایُ

تذکر

مخارجی که از این به بعد بیان می شوند با دندانها ارتباط دارند لازم است قبل از ذکر این

مخارج اسامی دندانها را بدانیم .

تعداد دندانهای انسان در نهایت رُشد به سی و دو عدد می رسد که به ترتیب زیر نامگذاری و

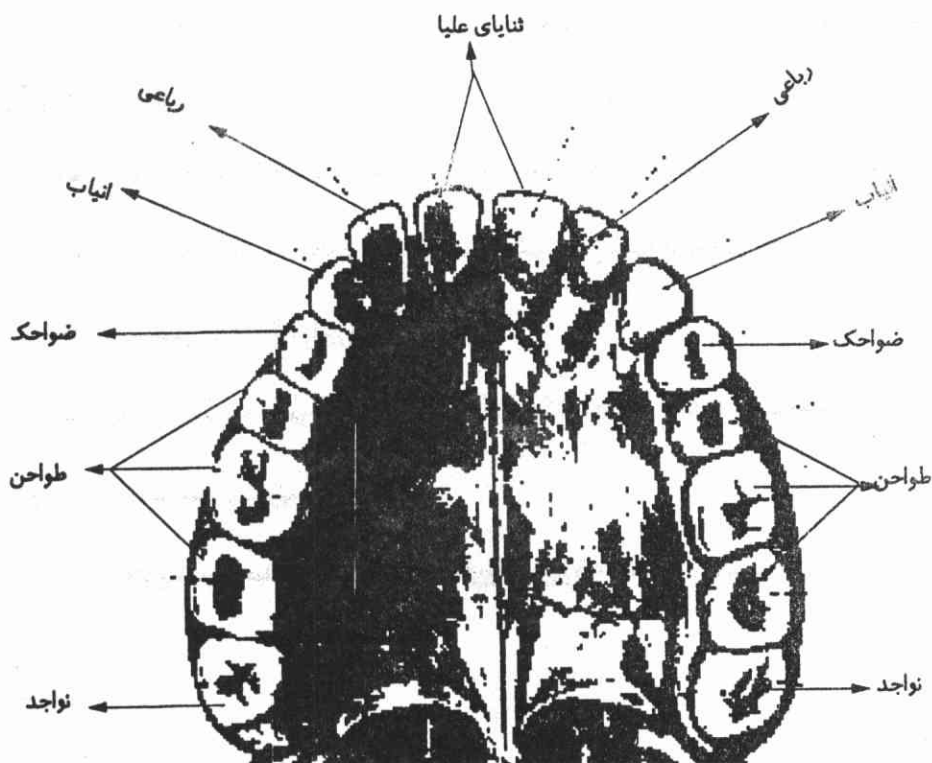
تقسیم می شوند تا در فهمیدن بقیه مخارج مشکلی پیش نیاید.

چهار دندان قسمت جلو را ثَنَائِیَا می‌گویند. دو تا که بطرف بالا قرار دارند ثَنَائِیَايِ عَلَیَا و دو تا که بطرف پائین قرار دارند ثَنَائِیَايِ سَفَلِیَا نام دارند، چهار دندان دیگر که با ثَنَائِیَا متصل هستند رُبَاعِیَّات و قَوَاطِع نام دارند (دو تا در فک بالا و دو تا در فک پائین) چهار دندان دیگر که با رُبَاعِیَّات متصل هستند اَنْتِیَاب و کَوَاسِر نام دارند، چهار دندان دیگر که با اَنْتِیَاب متصل هستند صَوَاحِک نام دارند، دوازده دندان دیگر که با صَوَاحِک متصل هستند طَوَاحِیْن نام دارند (شش تا در فک بالا و شش تا در فک پائین).

چهار دندان دیگر که با طَوَاحِیْن متصل هستند نَوَاجِدُ نام دارند. دندانهای صَوَاحِک و طَوَاحِیْن و نَوَاجِد را اَضْرَاس می‌گویند.

قابل توجه «مطالب نوشته شده در متن بالا مربوط به فک بالا و پائین میباشد.»

نقشه مخارج حروف

مخرج هفتم :

کناره بَنِ زبَان به دندانهای قسمت بالا (ضَوَاحِک، طَوَاحِن و نَوَاجِد) برخورد کند یک حرف

تلفظ می شود. ضاڈ

طریقه	تلفظ ضاڈ	ضا	ضِی	ضُو	أض	إض	أض
-------	----------	----	-----	-----	----	----	----

مخرج هشتم :

کناره سرزبان به بَنِ دندانهای ثَنَائِيَّ عَلِيَّ، رُبَاعِيَّ و اَنْيَاب برخورد کند سه حرف تلفظ می شود.

۱- لام ۲- نون ۳- را

طریقه	تلفظ لام	لَا	لِیْن	لُوْ	اَلْ	اِلْ	اَلْ
طریقه	تلفظ نون	نَا	نِیْن	نُوْ	اَنْ	اِنْ	اُنْ
طریقه	تلفظ را	رَ	رِیْ	رُوْ	اَزْ	اِزْ	اُزْ

مخرج نهم :

سرزبان به بُنِ دندانه‌های ثَنائِی عَلِیّا برخورد کند سه حرف تلفظ می‌شود ۱- دال ۲- ط ۳- تا

طریقه	تلفظ دال	دَ	دِیْ	دُوْ	اَدْ	اِذْ	اُدْ
طریقه	تلفظ طا	طَا	طِیْن	طُوْ	اَطْ	اِطْ	اُطْ
طریقه	تلفظ تا	تَا	تِیْن	تُوْ	اَتْ	اِثْ	اُثْ

مخرج دهم :

سرزبان به سر دندانه‌های ثَنائِی عَلِیا برخورد کند سه حرف تلفظ می‌شود

۱- ذال ۲- ظا ۳- تا

طریقه	تلفظ ذال	ذَ	ذِیْ	ذُوْ	اَذْ	اِذْ	اُدْ
طریقه	تلفظ ظا	ظَا	ظِیْن		اَظْ	اِظْ	اُظْ
طریقه	تلفظ تا	تَا	تِیْن	تُوْ	اَتْ	اِثْ	اُثْ

مخرج یازدهم :

سرزبان به بُن دندانهای ثنایای سفلی برخورد کند با اتصال دندانهای ثنایای علیا سه حرف تلفظ می شود

۱- زا ۲- سین ۳- صاذ

طریقه	تلفظ زا	زا	زِئ	زُو	آز	إز	أز
طریقه	تلفظ سین	سَا	سِئ	سُو	آس	إس	أس
طریقه	تلفظ صاذ	صَا	صِئ	صُو	أص	إض	أض

مخرج دوازدهم :

سردندانهای ثنایای علیا به لب پائین برخورد کند یک حرف تلفظ می شود. فا

طریقه	تلفظ فا	فَا	فِئ	فُو	أف	إف	أف
-------	---------	-----	-----	-----	----	----	----

مخرج سیزدهم :

از هر دولب است از قسمت تری لبها (ب) و از قسمت خشکی لبها (م) و از جمع شدن لبها (و) تلفظ می شود.

طریقه	تلفظ با	بَا	بِئ	بُو	أب	إب	أب
طریقه	تلفظ میم	مَا	مِئ	مُو	أَم	إم	أَم
طریقه	تلفظ واو	وَا	وِئ	وُو	أَو	إو	أَو

مخرج چهاردهم :

مخرج عَته است که از خیشوم (استخوان بینی) تلفظ می شود مثل إَنَّ ، مِمَّا

پرسشهای درس دوم :

- ۱- مخرج را تعریف کنید؟
- ۲- مخرج دوم و مخرج سوم را بنویسید؟
- ۳- حروف حلقی را نام ببرید؟
- ۴- مخرج همزه ، حا ، غ ، از کجا است ؟
- ۵- از مخرجهای زیر چه حروفی تلفظ می شود؟
انتهای حلق ، ابتدای حلق ، وسط حلق ، بُنِ زبان به مقابل خود یکام بچسبد.
- ۶- اسامی دندانها را به ترتیب نام ببرید؟
- ۷- فرق بین تلفظ (و) در عربی و تلفظ آن در فارسی چیست؟
- ۸- حروف (طا، دال ، لام ، میم) از کدام مخرج هستند؟
- ۹- از مخرجهای دهم ، یازدهم و سیزدهم چه حروفی تلفظ می شود؟
- ۱۰- سوره حمد، ناس ، فلق و سوره إخلاص را تلاوت کرده و مخارج حروف را مشخص کنید و در دفترتان بنویسید؟

« قسمت دوم »

درس سوم صفات حروف (بیان صفات مَتَّصَاة)

تعریف صفت :

کیفیت تلفظ کردن حروف را صفت می‌گویند.

صفت بردو نوع است

۱- صفت ذَاتِیَّة یا صفت لازِمَة

۲- صفت مُخَصَّنَة یا صفت مُرَكَّبَة

تعریف صفت ذاتیه :

صفت ذاتیه، آن است که اگر صفت حرف رعایت نشود آن حرف به حرف دیگری عوض

می‌شود این چنین صفتی را صفت ذاتیه می‌گویند مثل وَالْعَطِيف که اگر وَالسَّيْف خوانده شود. و

رعایت نکردن صفت ذاتیه به سه صورت است ۱- به حرف دیگر تبدیل می‌شود.

۲- ناقص ادا می‌شود.

۳- به عجمی تبدیل می‌شود و این سه اشکال به وجود می‌آید.

تعریف صفت مُخَصَّنَة :

صفت مُخَصَّنَة، آن است که اگر صفت حرف رعایت نشود آن حرف به جای خود باقی

می‌ماند اما حُسن و زیبایی آن از بین می‌رود. این چنین صفتی را صفت مُخَصَّنَة می‌گویند. مثل

(صِراط) که حرف (ر) در این کلمه پُر خوانده می‌شود اما اگر کسی آن را باریک بخواند زیبایی آن از بین می‌رود.

صفات ذاتیه شامل هفده قسم است :

ده قسم اول صفات ذاتیه را صفات متضاده می‌گویند و هفت قسم دیگر صفات ذاتیه را صفات غیر متضاده می‌گویند.

صفات متضاده عبارتند از :

۱- صفت همس (ضد آن) ۲- صفت جهر

۳- صفت شدت (ضد آن) ۴- صفت رخوت

صفت توسط

۵- صفت استعلاء (ضد آن) ۶- صفت استفال

۷- صفت اطباق (ضد آن) ۸- صفت انفتاح

۹- صفت إدلاق (ضد آن) ۱۱- صفت إصمات

۱- صفت هَمْس :

هَمْس، در لغت به معنی پستی و پائینی است و حروفی که در آنها صفت هَمْس باشد آنها را حروف مَهْمُوسَه می‌گویند و تعداد آنها ده تا است که در این مجموعه خلاصه شده‌اند (فَحْشَه، شَخْص، سَكَّت) ف، ح، ث، ه، ش، خ، ص، س، ک، ت، منظور از صفت هَمْس این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان در صدا یک نرمی بوجود می‌آید. طوریکه جریان

نَفَس در آن ممکن باشد و صدا به حالت ضعیف قرار می گیرد.

۲- صفت جَهْر :

جَهْر، به معنی بلند خواندن است و حروفی که در آنها صفت جَهْر باشد آنها را حروف مَجْهُوْرَة می گویند. غیر از حروف مهموسه بقیه حروف مجهوره هستند منظور از صفت جهر این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان در صدا یک نوع بلندی و قوتی بوجود می آید. صفت همس و صفت جهر ضد همدیگر هستند.

۳- صفت شِدَّت :

شِدَّت، به معنی سختی است و حروفی که در آنها صفت شِدَّت باشد آنها را حروف شَدِیدَة می گویند و تعداد آنها هشت تا است (أَجْدَك، قَطَبَتِ الف، ج، د، ک، ق، ط، ب، ت، منظور از صفت شِدَّت این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان در صدا یک نوع سختی بوجود می آید و صدا بند می شود.

۴- صفت رِخْوَت :

رِخْوَت، به معنی نرمی است و حروفی که در آنها صفت رخوت باشد آنها را حروف رِخْوَة می گویند. غیر از حروف شدیدیه بقیه حروف رخواه هستند منظور از صفت رخوت این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان در صدا یک نوع نرمی بوجود می آید. صفت شِدَّت و صفت رخوت ضد همدیگر هستند.

تذکر:

درمیان صفت شدّت و صفت رخوت، صفت دیگری وجود دارد که صفت توسط نام دارد. و حروفی که در آنها صفت توسط باشد آنها را حروف مُتَوَسِّطه می‌گویند و تعداد آنها پنج تا است (لِیْن، عُمَر) ل، ن، ع، م، ر، منظور از صفت توسط این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان صدانه کاملاً بند می‌شود و نه کاملاً جاری می‌شود.

۵- صفت اِسْتِعْلَاء:

اِسْتِعْلَاء، به معنی بلندی است و حروفی که در آنها صفت استعلاء باشد آنها را حروف مُسْتَعْلِیّه می‌گویند که تعداد آنها هفت تا است (حُصّ، ضَنْط، قِظ) ح، ص، ض، غ، ط، ق، ظ منظور از صفت استعلاء این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان اکثر سطح زبان بطرف کام بلند می‌شود به همین سبب این حروف کلفت خوانده می‌شوند.

۶- صفت اِسْتِفَال:

اِسْتِفَال، به معنی پائینی است و حروفی که در آنها صفت استفال باشد آنها را حروف مُسْتَفِیْلَه می‌گویند. غیر از حروف مستعلیه بقیه حروف مستفله هستند. منظور از صفت استفال این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان اکثر سطح زبان بطرف کام، بلند نمی‌شود به همین سبب این حروف باریک خوانده می‌شوند. و صفت استعلاء و صفت استفال ضد همدیگر هستند.

۷- صفت اِطْبَاق:

اِطْبَاق، به معنی روی هم قرار گرفتن است و حروفی که در آنها صفت اطباق باشد آنها را

حروف مطبقة می‌گویند و تعداد آنها چهار تا است. ص، ض، ط، ظ، منظور از صفت اطباق این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان اکثر سطح زبان بکام می‌چسبد و این حروف کلفت خوانده می‌شوند.

۸- صفت اِنْفِتَاح :

اِنْفِتَاح، به معنی باز شدن و جدا شدن است و حروفی که در آنها صفت افتتاح باشد آنها را حروف مُنْفَتِحَة می‌گویند و غیر از حروف مطبقة بقیه حروف منفتحه هستند. منظور از صفت افتتاح این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان اکثر سطح زبان بکام نمی‌چسبد و از آن جدا می‌ماند. صفت اطباق و صفت افتتاح ضد همدیگر هستند.

۹- صفت اِذْلَاق :

اِذْلَاق، به معنی تیزی و تندی است و حروفی که در آنها صفت اذلاق باشد آنها را حروف مُذَلِّقَة می‌گویند و تعداد آنها شش تا است که در این مجموعه خلاصه شده‌اند (قَر، مَن، لُب) ف ر، م، ن، ل، ب،

منظور از صفت اذلاق این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان از کناره زبان و لب با نهایت تیزی و آسانی تلفظ می‌شوند.

۱۰- صفت اِصْصَات :

اِصْصَات، به معنی سکوت و بند شدن صدا است و حروفی که در آنها صفت اصمات باشد آنها را حروف مُصْمِتَة می‌گویند غیر از حروف مذلقه بقیه حروف مصمته هستند منظور از

صفت اصمات این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان به مضبوطی تلفظ می‌شوند و به زودی تلفظ نمی‌شوند.

صفت اذلاق و صفت اصمات ضد همدیگر هستند.

تذکر:

از صفات متضاده، در هر حرف پنج صفت وجود دارد مثلاً کلمه قَالَهُ اگر صفات حروف آن را مشخص کنیم به این صورت معلوم می‌شوند

حرف (ف)

- ۱- صفت همس در این حرف وجود دارد و صفت جهر در این حرف نیست.
 - ۲- صفت رخوت در این حرف وجود دارد و صفت شدت در این حرف نیست.
 - ۳- صفت استفال در این حرف وجود دارد و صفت استعلاء در این حرف نیست.
 - ۴- صفت انفتاح در این حرف وجود دارد و صفت اطباق در این حرف نیست.
 - ۵- صفت اذلاق در این حرف وجود دارد و صفت اصمات در این حرف نیست.
- بقیه حروف را به همین صورت قیاس کنید.

پرسشهای درس سوم

- ۱- صفت را تعریف کنید؟
- ۲- صفت ذاتیه را با ذکر مثال تعریف کنید؟
- ۳- صفت محسنه را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۴- صفتها چه عملی را انجام می دهند؟

۵- حروفی را که از صفت همس، صفت شدت و صفت استعلاء برخوردارند نام ببرید؟

۶- با کمک درس صفت‌های حروف زیر را تعیین کنید؟

حُصّ، ط، ظ، ف، ر، م، ن

۷- صفات متضاده را نام ببرید؟

۸- با استفاده از درس‌های (۲) و (۳) تفاوت هر دو حرف زیر را بگویید؟

(هوح)، (ثوس)، (ءوع)، (قوغ)

۹- متضاد صفت‌های زیر را بنویسید و بگویید در هر حرف چند صفت وجود دارد با ذکر

مثال توضیح دهید؟

۲- شدت

۱- همس

۴- اطباق

۳- استعلاء

۵- اذلاق

۱۰- سوره حمد و سوره ناس، سوره فلق و سوره اخلاص را تلاوت کنید و صفت‌هایی را که

حروف را از یکدیگر تمیز می دهد مشخص کنید و در دفترتان بنویسید.

درس چهارم بیان صفات غیر متضاده

صفات غیر متضاد هفت تا هستند

صَفِيز	۱- صفت
قَلَقَلَه	۲- صفت
لِيز	۳- صفت
اِنْجِرَاف	۴- صفت
تَكَرِير	۵- صفت
تَقْشِي	۶- صفت
اِسْتِطَالَتْ	۷- صفت

۱- صفت صَفِيز :

صَفِيز، به معنی صدای شبیه سوت است و تعداد حروف آن سه تا است (۱- ز، ۲- س،

۳- ص) منظور از صفت صَفِيز این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان یک

صدای تیز شبیه سوت از دهان منتشر می شود.

۲- صفت قَلَقَلَه :

قَلَقَلَه، به معنی تکان دادن و جنباندن است و تعداد حروف آن پنج تا است (قَطْبُ، جَدِّ ق،

ط، ب، ج، د. منظور از صفت قَلَقَلَه این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان

وقتی ساکن باشند یک نوع جنبشی در صدا بوجود می آید.

تذکر

نباید قلقله طوری زیاد باشد که به حرکت تبدیل شود تا سبب از بین رفتن سکون حرف گردد.

۳- صفت لَیْن :

لین، به معنی نرمی است و تعداد حروف آن دو تا است (و، ی) منظور از صفت لین این است که هنگام تلفظ کردن این حروف از مخرجشان وقتی ساکن باشند و حرف ماقبل آنها مفتوح باشد با چنان نرمی تلفظ می‌شوند که مد کردن بر آنها به آسانی و نرمی انجام می‌گیرد مثل وَالصَّیْفُ ، خَوْفُ

تذکر

در کلمه وَالصَّیْفُ ، خَوْفُ زمانی مد لین می‌شود که بر آنها وقف شود.

۴- صفت اِنْحِرَاف :

انحراف ، به معنی کجی است و حروفی که در آنها صفت انحراف باشد آنها را حروف منحرفه می‌گویند و تعداد حروف آن دو تا است (ل، ر) منظور از صفت انحراف این است که هنگام تلفظ کردن حرف (لام) کناره زبان و هنگام تلفظ کردن حرف (ر) پشت زبان به سوی مخرج لام بطرف کام تمایل می‌شود.

۵- صفت تَكْرِیْز :

تکریر ، به معنی تکرار است و حرف تکریر (ر) است . منظور از صفت تکریر این است که هنگام تلفظ کردن حرف (ر) یک لرزه‌ای شبیه به تکرار در صدا پیدا می‌شود که از آن تکرار باید

پرهیز کرد.

۶- صفت نَفْسِي :

نفسی، به معنی منتشر شدن است و حرف نفسی (ش) است. منظور از صفت نفسی این است که هنگام تلفظ کردن حرف (ش) صدا در دهان منتشر می‌شود.

۷- صفت اِسْطَالَتْ :

استطالت، به معنی طولانی بودن است و حرف استطالت (ض) است منظور از صفت استطالت این است که هنگام تلفظ کردن حرف (ض) در صدا حالت امتداد بوجود می‌آید.

پوشهای درس چهارم

۱- صفات غیر متضاده را نام ببرید؟

۲- حروفی را که از صفت صغیر و صفت فلقله برخوردارند نام ببرید؟

۳- معانی صفت‌های زیر را با ذکر حروف هر کدام بگویید؟

لین، انحراف، تکریر، استطالت

۴- حروف زیر دارای کدام صفت هستند؟

ص، ق، ب، د، ر، ش

۵- فرق صفات متضاده با صفات غیر متضاده چیست؟

۶- صفات حروفی را که در کلمات ذیل زیرشان خط کشی شده است بیان کنید؟

وَالْمُؤْمِنَاتِ، عَذَابُ الْخَرِيقِ، بَطْشٍ، لَشْدِيدٍ، دَوَالْفَزِي، تَكْذِيبٍ، مُحِيطٌ

۷- سوره غاشیه را تلاوت کرده ، صفات غیر متضاده را مشخص کنید و در دفترتان

بنویسید؟

۸- سوره اعلیٰ را تلاوت کرده ، صفات غیر متضاده را مشخص کنید و در دفترتان بنویسید؟

«قسمت سوم»

دوس پنجم صفات مَحَسَّنَه

۱- غُنَّة کردن حرف نون

۲- غُنَّة کردن حرف میم

۳- تعریف غُنَّه

۴- تعریف اِظهار

۵- اِظهار نون ساکن و تنوین (—————)

قاعده ۱ = هرگاه حرف (ن) و حرف (م) مشدد (ـ) باشند با غُنَّة خوانده می شوند. مثل اِنَّ ،

يَمَّا، هُنَّ

قاعده ۲ = تعریف غُنَّة

غُنَّة ، به معنی داخل کردن صدا در بینی است و اندازه آن یک الف می باشد.

قاعده ۳ = حروف حلقی

حروف حلقی، به حروفی گفته می شوند که از حلق تلفظ می شوند و تعداد آنها شش تا است.

همزه ، ها ، حا، عین ، غین ، خا .

قاعده ۴ = اظهار

اظهار ، بدون عُنْه و اخفاء را می‌گویند و تلفظ کردن حروف را بدون عُنْه و اخفاء را اظهار می‌گویند .

قاعده ۵ = اظهار نون ساکن و تنوین

هرگاه بعد از نون ساکن و تنوین یکی از حروف حلقی بیاید آن نون ساکن و تنوین () با اظهار خوانده می‌شوند.

مثال نون ساکن که بعد از آن حروف حلقی بیاید مثال تنوین که بعد از حروف حلقی بیاید

همزه = كَلَّ آمَنْ	همزه = مَنْ آمَنْ
ها = قَرِيقًا هَدَى	ها = مِنْهُمْ
حا = فَتَوَزَّ حَلِيم	حا = وَانْحَزْ
عین = سَوِيعَ عَلِيم	عین = اَنْقَمَتْ
غین = قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي	غین = مِنْ غَيْرِ
خا = يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةً	خا = مِنْ خَوْفٍ

در تمام این مثالها نون ساکن و تنوین با اظهار خوانده می‌شوند.

پرسشهای درس پنجم

۱- معنی عُنْه چیست ؟

۲- حرف (ن) و حرف (م) در چه صورتی با عُنْه خوانده می‌شوند.

۳- معنی اظهار چیست ؟

۴- نون ساکن چگونه با اظهار خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۵- تنوین _____ چگونه با اظهار خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید.

۶- سوره ناس، نصر، کوثر و سوره تکاثر را تلاوت کرده و قاعده غُتّه را در آنها مشخص

کنید و در دفترتان بنویسید.

۷- سوره فاتحه، قلّ، اخلاص، لَهَب و سوره فیل را تلاوت کرده و قاعده اظهار را در آنها

مشخص کنید و در دفترتان بنویسید.

درس ششم قواعد ادغام

۱- تعریف ادغام

۲- انواع ادغام

۳- ادغام نون ساکن و تنوین _____ در حروف یرملون .

۴- علامت سکتّه در حروف یرملون

قاعده ۶ = تعریف ادغام

ادغام ، داخل کردن یک حرف را در حروف دیگر و مشدّد خواندن آن حرف را ادغام

می گویند.

ادغام پرسیه نوع است :

۱- ادغام یثَلِّین

۲- ادغام مُتَجَانِسِین

۳- ادغام مُتَقَارِبِین

قاعده ۷ - تعریف ادغام مِثْلِین

ادغام مثلین ، آن است که اگر دو حرف مثل هم در کنار همدیگر قرار بگیرند، حرف اول ساکن و حرف دوم متحرک باشد، حرف اول را در حرف دوم ادغام می کنند این را ادغام مثلین می گویند مثل اِذْهَبْ که در اصل اِذْهَبْ بوده است .

تذکر

در ادغام مثلین اگر حرف اول ساکن نباشد ادغام صورت نمی گیرد مثل سَلَكْكُمْ که ادغام نمی شود.

قاعده ۸ - تعریف ادغام مُتَجَانِسِین

ادغام متجانسین ، آن است که اگر دو حرف از یک مخرج باشند و در کنار همدیگر قرار بگیرند حرف اول را در حرف دوم ادغام می کنند. این را ادغام متجانسین می گویند مثل عَبَدْتُمْ که به علت ادغام متجانسین عَبَّتُمْ خوانده می شود. اَرَزْتُمْ که اَرَزْتُمْ خوانده می شود. در هر دو مثال حرف (د) در حرف (ت) ادغام شده است.

تذکر

در همه موارد ادغام متجانسین صورت نمی‌گیرد مثلاً در کلمه قُلْنَا حرف (ل) در حرف (ن) ادغام نمی‌شود و قُلْنَا خوانده نمی‌شود. در کلمه فَاصَّحْ عَنْهُمْ حرف (ح) در حرف (ع) ادغام نمی‌شود فَاصَّحْ عَنْهُمْ خوانده نمی‌شود.

قاعده ۹ = تعریف ادغام مُتَقَارِبَيْنِ

ادغام متقاربین، آن است که اگر دو حرف هریک از مخرج جداگانه باشند و در کنار همدیگر قرار بگیرند حرف اول را در حرف دوم ادغام می‌کنند مثل نَخْلُكُمُ که به علت ادغام متقاربین نَخْلُكُمُ خوانده می‌شود.

قاعده ۱۰ = ادغام نون ساکن و تنوین _____ در حروف یرملون

هرگاه بعد از نون ساکن و تنوین _____ یکی از حروف یرملون بیاید آن نون ساکن و تنوین

_____ به حرف یرملون تبدیل می‌شود و ادغام می‌شود.

مثال نون ساکن که بعد از آن	مثال تنوین _____ که بعد از
حروف یرملون بیاید	آن حروف یرملون بیاید
ی = مَنْ يَقُولُ که می‌شود	ی = مِيقَاتَايَوْمَ که می‌شود
ر = مِنْ رَبِّهِمْ که می‌شود	ر = عَفْوَرُ رَجِيمٍ که می‌شود

۱ - خوانندگان عزیز توجه داشته باشند که شکل غنه در نوشتن نیامده است لذا موقع خواندن ادغام با غنه در نظر گرفته شود.

م = مِیْنُ مَسَدَ که میَسَد خوانده می شود	م = عَمِدٌ مُعَدَّةٌ که عَمِدٌ مُعَدَّةٌ خوانده می شود
ل = مِیْنُ لَدَنَهُ که مِلْدَنَهُ خوانده می شود	ل = مَالاً لَبَدَا که مَالْلَبَدَا خوانده می شود
و = مِیْنُ وُزَائِهِمْ که یُوَزَّائِهِمْ خوانده می شود ^۲	و = مَالاً وُعَدَدَهُ که مَالَوُعَدَدَهُ خوانده می شود
ن = مَن نَفَسَ که مِئْفَس خوانده می شود	ن = غَائِلَةٌ نَاصِبَهُ که غَائِلَتْنَا صِبَهُ خوانده می شود

قاعده ۱۱ = در حروف یرملون در چهار حرف که عبارتند از (یمو، یمنو)

ی، ن، م، و، ادغام با غُنه خوانده می شوند. و در دو حرف (ل، ر) بصورت ادغام بدون غُنه خوانده می شود.

قاعده ۱۲ = هرگاه نون ساکن و حروف یرملون در یک کلمه باشند ادغام و غنه نمی شوند و در قرآن مجید فقط چهار کلمه است که این قاعده در آنها است و آنها عبارتند: دُنْیَا، بُنْیَان، قِنْوَان، صِنْوَان

تذکر

سکته مانند حالت وقف است مثلاً عِوَجاً (سکته) قَیِّمًا در حالت وصل عِوَجًا سکته قَیِّمًا خوانده می شود.

قاعده ۱۳ = سکته، به معنی قطع کردن صدا بدون قطع شدن نفس است.

قاعده ۱۴ = هرگاه بعد از نون ساکن علامت سکته بیاید و بعد از آن حروف یرملون بیاید نون ساکن ادغام نمی شود مثل مَن سکته رَاق که مَرَّاق خوانده نمی شود.

پرسشهای درس هشتم

- ۱- ادغام را تعریف کنید و انواع آن را نام ببرید؟
 - ۲- ادغام مثلین را با ذکر مثال تعریف کنید؟
 - ۳- ادغام متجانسین را با ذکر مثال تعریف کنید؟
 - ۴- ادغام متقاربین را با ذکر مثال تعریف کنید؟
 - ۵- نون ساکن در حروف یرملون چگونه ادغام می شود با ذکر مثال بنویسید؟
 - ۶- تنوین _____ در حروف یرملون چگونه ادغام می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟
 - ۷- در حروف یرملون چند حرف آن بصورت ادغام با عَته خوانده می شود و چند حرف بدون عَته خوانده می شود با ذکر مثال بنویسید؟
 - ۸- معنی سکت چیست ؟ و در حروف یرملون چه عملی را انجام می دهد با ذکر مثال بنویسید؟
 - ۹- مثالهای زیر از کدام نوع ادغام هستند هر کدام را تعیین کنید و بگویید چگونه خوانده می شوند؟
- أَنْ يَدْخُلَ، أَنْ لَنْ، اِذْ ظَلَمُوا، قُلْ رَبِّ، حَقٌّ مَغْلُومٌ، لَكُنُودٌ وَائِهْ، قَوْلًا مِّنْ، عَدُوِّ لَكُمْ، تَوَاعَدْتُمْ،
 يُذَرِّكُكُمُ الْمَوْتُ.
- ۱۰- سوره فجر، سوره نبا را تلاوت کرده و نوع ادغام را در آنها مشخص کنید و در دفترتان بنویسید؟

درس هفتم اخفاء

۱- قواعد اخفاء

۲- قواعد میم ساکن

۳- انقلاب

قاعده ۱۵ = تعریف اخفاء:

اخفاء، به معنی پوشاندن و پنهان کردن نون ساکن و تنوین ـُ است بطوریکه صفت غُتّه باقی بماند.

حروف اخفاء :

حروف اخفاء، پانزده تا هستند. از حروف عربی بجز حرف (ب) شش حرف حلقی و شش

حرف (یرملون) بقیه حروف اخفاء هستند. پس حروف اخفاء عبارتند از :

ت، ث، ج، د، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ف، ق، ک

قاعده ۱۶ = اخفاء نون ساکن و تنوین (ـُ)

هرگاه بعد از نون ساکن و تنوین ـُ یکی از حروف اخفاء بیاید آن نون ساکن و

تنوین ـُ با اخفاء خوانده می‌شوند.

مثال نون ساکن که بعد از آن

حروف اخفاء بیاید

ت = مَنْ تَابَ

ث = مِنْ ثَمَرَةٍ

ج = مَنْ جَاءَ

د = مِنْ دُونِ اللَّهِ

ذ = مَنْ ذَا الَّذِي

ز = مِنْ زَوَالٍ

س = مِنْ سُلَيْمَانَ

ش = مِنْ شَرِّ

ص = مَنْ صَدَّ

ض = عَنْ صَلَاتِهِمْ

ط = مِنْ طُورٍ

ظ = مَنْ ظَلِمَ

ف = تَنْفِقُوا

ق = مِنْ قَبْلِ

ک = مَنْ كَانَ

مثال تنوین _____ که بعد از آن

حروف اخفاء بیاید

ت = سَبِيلًا تَبَارَكَ

ث = مَاءً ثَجَّاجًا

ج = حُبًّا جَمًّا

د = دَكَاةً دَكَ

ذ = صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمَ

ز = قَوْلًا زُورًا

س = وَلَدًا سُبْحَةً

ش = سَبْعًا شِدَادًا

ص = صَفًّا صَفًّا

ض = مُسْفِرَةً صَاحِبَةً

ط = سَبْحًا طَوِيلًا

ظ = لِيَغْفِرَ ظَهْرًا

ف = صَالًا فَهْدًى

ق = بِشَوْءٍ قَالٍ

ک = إِذَا كَرَّهَ

قواعد میم ساکن

۱- اخفاء م ساکن

۲- ادغام میم ساکن

۳- اظهار میم ساکن

قاعده ۱۷ - اخفاء میم ساکن

هرگاه بعد از میم ساکن، حرف (ب) بیاید آن میم ساکن با اخفاء خوانده می شود مثل یَفْتَتِصِمُ بِاللَّهِ، أَتَتْهُمْ بِهِ، و این اخفاء را اخفای شفوی می گویند و به این صورت انجام می گیرد که اول حرف میم را از خشکی لبها با نهایت نرمی و صفت غُثَّة تلفظ کند و بعد حرف (ب) را از قسمت تری لبها تلفظ کند.

قاعده ۱۸ - ادغام میم ساکن

هرگاه بعد از میم ساکن، میم متحرک بیاید میم اول در میم دوم ادغام می شود و با غُثَّة خوانده می شود مثل اَلْیَوْمَ تُرْزَلُونَ، اَطْعَمْتَهُمْ مِنْ

قاعده ۱۹ - اظهار میم ساکن

هرگاه بعد از میم ساکن، غیر از حرف (ب) و حرف (میم)، حرف دیگری قرار بگیرد میم ساکن با اظهار خوانده می شود مثل لَهُمْ عَذَابٌ، فَلَكُمْ أَجْرٌ، جَاءَكُمْ رَسُولٌ، قُلُوبُهُمْ فَبِیَّةَ.

قاعده ۲۰ - قواعد اقلاّب

۱- اقلاّب نون ساکن

۲- اقلاب تنوین

تعریف اقلاب :

اقلاب ، به معنی تبدیل کردن است

هرگاه بعد از نون ساکن و تنوین حرف (ب) بیاید آن نون ساکن و تنوین به

میم تبدیل می شود. و اخفاء همراه با غنه خوانده می شود.

مثال نون ساکن = مِنْ بَعْدِ که مِنْ بَعْدِ خوانده می شود، اَنْبِیَاءَ که اَنْبِیَاءَ خوانده می شود اَنْ بُؤْرِكَ که اَمْ بُؤْرِكَ خوانده میشود.

مثال تنوین : قَائِمًا بِالْقِسْطِ که قَائِمًا بِالْقِسْطِ خوانده می شود.

لَنْتَفَعًا بِالْأَنْصِبِ که لَنْتَفَعًا بِالْأَنْصِبِ خوانده می شود.

پرسشهای درس هفتم

۱- معنی اخفاء چیست ؟

۲- حروف اخفاء را نام ببرید؟

۳- نون ساکن چگونه با اخفاء خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۴- تنوین () چگونه با اخفاء خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۵- میم ساکن در چه صورتی با اخفاء خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۶- میم ساکن در چه صورتی با ادغام و غُنة خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۷- میم ساکن در چه صورتی با اظهار خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۸- معنی اقلاب چیست ؟

۹- نون ساکن و تنوین _____ چگونه با اقلاب خوانده می شوند؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۱۰- الف - سوره ناس ، فلق ، لَهَب ، کافرون ، ماعون ، قریش و فیل را تلاوت کرده و قاعده

اخفاء را در آنها مشخص کنید و در دفتر تان بنویسید؟

ب = سوره همزه ، علق ، لیل ، شمس و سوره بلد را تلاوت کرده و قاعده اقلاب را در آنها

مشخص کنید و در دفتر تان بنویسید.

دوسى هشتم قواعد همزه و قواعد مد

قاعده ۲۱ - تعريف همزه

همزه، آن است که قبول حرکت کند و در اوّل و در وسط و در آخر کلمات می آید و تلفظ می شود مثل انا، سأل، سوء

تعريف الف :

الف، آن است که قبول حرکت نمی کند و همیشه ساکن است و جنبش ندارد و اگر خوانده شود با حرکت حرف ما قبل خود خوانده می شود مثل صِرَاطَ

تذکر

الف اگر حرکت داشته باشد به آن همزه می گویند و الف نمی گویند و نیز هیچگاه الف در اوّل کلمه نمی آید.

قاعده ۲۲ - همزه بر دو نوع است

۱- همزه وصلی

۲- همزه قطعی

تعريف همزه وصلی :

همزه وصلی، آن است که اگر حرف ما قبل همزه به حرف بعد از آن وصل شود همزه خوانده

نمی شود مثل پَرَبِ النَّاسِ

تعریف همزه قطعی:

همزه قطعی، آن است که اگر حرف ماقبل همزه به حرف بعد از آن وصل شود همزه خوانده

می شود مثل مَاغْنِی

تذکر

هشت مورد هستند که همزه شان قطعی است

۱- همزه باب افعال مثل اِکْرَام ۵- واحد متکلم مثل أَضْرِبْ

۲- اسم تفضیل مثل اَعْلَمُ ۶- اعلام مثل اِبرَاهِیم

۳- حروف بنا مثل اِنَّ ، اَنَّ

۷- همزه استفهام اَئِنَّذَرْتَهُمْ

۴- مجموع (همزه جمع) مثل اَبْوَاب ، اَصْحَاب ۸- فعل تعجب مثل مَا اَخْسَنَه

قواعد مد:

۱- تعریف مد ، حروف مده

۲- سبب مد ، مداصلی ، مد فرعی یا مد طبیعی ، مد غیر طبیعی

۳- انواع مد فرعی

۴- انواع مد لازم

قاعده ۲۳ = تعریف مد

مد به معنی طولانی کردن و زیاد شدن است

حروف مَدَّة

حروف مد، سه تا هستند ۱- واو ساکن که ما قبلش مضموم باشد مثل اَلْمَغْضُوبِ

۲- (ی) ساکن که ما قبلش مکسور باشد مثل نُسْتَعِیْنُ ۳- الف ساکن که ما قبلش مفتوح باشد

مثل صِرَاطَ

تذکر

ضمه معکوس (،) در واو مده، و کسره‌ای که مثل الف کوتاه است در (ی) مده، و الفی که

مثل الف کوتاه است در الف مده داخل است مثل لَه، بِه، رَحْمَن

قاعده ۲۴ = سبب مد

سبب مد، دو تا است ۱- سکون ۲- همزه که بعد از حروف مد قرار می‌گیرند.

تعریف مد اصلی:

مد اصلی، اگر مد سبب نداشته باشد به آن مد اصلی می‌گویند مثل قَالَ، قِيلَ، قَالُوا و حرف

مد در این مثالها به اندازه یک الف مد کرده می‌شود.

تذکر

مد اصلی را مد طبیعی هم می‌گویند

تعریف مد فرعی

مد فرعی آن است که اگر مد سبب داشته باشد به آن مد فرعی می‌گویند مثل رَجِیم، سُوءَ که

در مثال اوّل بعد از حرف مد (ی) سکون و در مثال دوم بعد از حرف مد (و) همزه قرار دارد و

هر دو سبب مد هستند.

تذکر

اندازه مد فرعی چهار الف است

قاعده ۲۵ - انواع مد فرعی

۱- مد مُتَّصِل

۲- مد مُتَفَصِّل

۳- مد عارضی

۴- مد لازم

تعریف مد متصل :

مد متصل ، آن است که اگر بعد از حرف مد همزه بیاید و حرف مد و همزه در یک کلمه

باشند حرف مد، با مد خوانده می شود مثل جَاءَ ، سُوءٌ ، جِئْتُ ، سِئِثٌ

تعریف مد منفصل :

مد منفصل ، آن است که اگر بعد از حرف مد همزه بیاید و حرف مد و همزه در دو کلمه کنار

همدیگر قرار بگیرند حرف مد ، با مد خوانده می شود مثل إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ ، قَالُوا مَتَىٰ ، الَّذِي أَطْعَمَهُمْ

تذکر

در مد منفصل زمانی مد صورت می گیرد که هر دو کلمه را با هم وصل کنیم و اگر وصل نکنیم

مد منفصل نمی شود.

تعریف مد عارضی :

مد عارضی، آن است که اگر بعد از حرف مد، حرف ساکن باشد که سکون آن به سبب وقف

باشد حرف مده با مد خوانده می شود مثل رَجِیمَ، عَفُوْرَ

تذکر

در مد عارضی اگر وقف نکنیم مد صورت نمی گیرد.

تعریف مد لازم :

مد لازم، آن است که اگر بعد از حرف مد، سکون اصلی یا مشدد (ـ) واقع شود حرف مد با -

مد خوانده می شود مثل دآبه، ضَالِّینَ

قاعده ۲۶ = مد لازم بر چهار نوع است

۱- مد لازم حرفی مُثَقِّل

۲- مد لازم حرفی مُخَفَّف

۳- مد لازم کلمی مَثَل

۴- مد لازم کلمی مخفف

تذکر حروف مقطعه

حروف مقطعه، به حرفی گفته می شود که جدا جدا خوانده می شود که در اوائل سورها

هستند و تعداد آنها چهارده تا است و در ۲۹ سوره قرآن مجید وجود دارند.

حروف مقطعه ای که در وقت خواندن بر حرف آخرشان تشدید پیدا شود آن را مد لازم

حرفی مقل می‌گویند مثل الَمْ که حرف لام را با حرف میم بخوانیم تشدید پیدا می‌شود طسَمْ
حروف مقطعه‌ای که در وقت خواندن بر حرف آخرشان تشدید پیدا نشود آن را مد لازم
حرفی مخفف می‌گویند مثل یَسْ ، طَسْ

تذکر

هَلَتْ مد در بعضی از حروف مقطعه آن است که بعد از حرف مد اگر حرف ساکن واقع شود
حرف مد، با - مد خوانده می‌شود مثل کَافْ ، صَادْ ، میَمْ ، لَامْ

تعریف مد لازم کلمی مُثَقِّل :

مد لازم کلمی مُثَقِّل ، آن است که اگر بعد از حرف مد، حرف مشدد واقع شود و حرف مد و
تشدید در یک کلمه باشند حرف مد، با - مد خوانده میشود مثل ضَّالِّین این را مد لازم کلمی
مُثَقِّل می‌گویند.

تعریف مد لازم کلمی مُخَفَّف :

مد لازم کلمی مخفف ، آن است که اگر در یک کلمه بعد از حرف مد، سکون اصلی واقع شود
حرف مد با - مد خوانده می‌شود مثل اَلَانَّ

قاعده ۲۷ = مدلین لازم :

در حروف مقطعه در دوجا اولی در سوره مریم و دومی در سوره شوری بر حرف (عین)
بعَلَتْ سکون که بعد از حرف مد قرار دارد و ماقبل آن هم مفتوح است مدلین انجام می‌گیرد.

قاعده ۲۸ = هرگاه بعد از حروف لین (و ، ی) حرف ساکن قرار بگیرد که سکون آن به

سبب وقف باشد به سه صورت مد کردن جائز است ۱- قَصْر ۲- تَوَسُّط ۳- طَوَّل

قصر:

قصر، یعنی اینکه حرف مد را به اندازه یک الف بکشیم.

توسط:

توسط، یعنی اینکه حرف مد را به اندازه دو الف بکشیم.

طول:

طول، یعنی اینکه حرف مد را به اندازه سه الف بکشیم.

پرسشهای درس هشتم

۱- همزه و الف را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۲- همزه بر چند نوع است؟ انواع آن را با ذکر مثال نام ببرید؟

۳- مد را تعریف کنید و حروف آن را با ذکر مثال نام ببرید؟

۴- سبب مد چند تا است؟ نام ببرید؟

۵- مد طبیعی را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۶- مد اصلی و مدفرعی را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۷- مدفرعی بر چند نوع است؟ انواع آن را با ذکر مثال نام ببرید؟

۸- مد لازم بر چند نوع است؟ انواع آن را با ذکر مثال نام ببرید؟

۹- انواع مد جائز را نام ببرید؟

۱۰- سوره فاتحه ، ناس ، فلق ، اخلاص را تلاوت کرده و همزه وصلی و قطعی را در آنها

مشخص کنید و در دفتر تان بنویسید؟

۱۱- سوره لهب، نصر، کافرون، کوثر، قریش و سوره فیل را تلاوت کرده و مد متصل، مد

منفصل و مد عارضی را در آنها مشخص کنید و در دفتر تان بنویسید؟

دوسم فہم

۱- قواعد اجتماع ساکنین

۲- قواعد لام جلاله

۳- قواعد لام تعریف

قاعدہ ۲۹ = اجتماع ساکنین ، عبارت است از جمع شدن دو ساکن در یکجا و اجتماع

ساکنین بر دو نوع است :

۱- علی حدّه ۲- علی غیر حدّه

اجتماع ساکنین علی حدّه :

اجتماع ساکنین علی حدّه آن است که اگر دو حرف ساکن در کنار همدیگر قرار بگیرند و

حرف ساکن اول حرف مده باشد و هر دو ساکن در یک کلمه باشند این را اجتماع ساکنین علی

حدّه می گویند مثل دآبہ ، آئن ، ہنس و این اجتماع ساکنین جائز است .

اجتماع ساکنین علی غیر حذّه :

اجتماع ساکنین علی غیر حذّه آن است ۱- که اگر ساکن اول مده نباشد ۲- و هر دو ساکن

در یک کلمه نباشند این را اجتماع ساکنین علی غیر حذّه می گویند.

پس اگر ساکن اول مده باشد آن را حذف می کنیم مثل أَقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَاسْتَبِقُوا الْبَابَ،

فِي الْأَرْضِ و اگر ساکن اول مده نباشد پس آن را حرکت کسره می دهیم مثل أَنْذِرِ النَّاسَ

قاعده ۳۰ = در اجتماع ساکنین علی غیر حذّه اگر ساکن اول میم جمع باشد آن را حرکت

ضمه می دهیم مثل عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ که در اصل عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ بوده است در (مِنْ) که حرف جاره

است هرگاه بعد از آن ساکن باشد نون (مِنْ) مفتوح خوانده می شود مثل مِنَ اللَّهِ ، همچنان میم

(الْمِ اللَّهُ در حالت وصل مفتوح خوانده می شود.

قاعده ۳۱ = تنوین در حالت وصل با ساکن دوم حرکت کسره می گیرد.

مثل أَخَذَ اللَّهُ که در حالت وصل أَخَذَنِ لِلَّهِ خوانده می شود که در این مثال ساکن اول (ن)

و ساکن دوم (ل) است و حرف نون را حرکت کسره می دهیم خَيْرٌ إِنْطَبَأُوا كَهَ خَيْرِينَ هَبْطُوا

خوانده می شود.

تذکر

تنوین \sim در واقع نون ساکن است چون که در هنگام تلفظ صدای نون به گوش ما

می رسد مثل (بُ، بِنَ) که هر دو به یک صورت خوانده می شوند.

تذکر = حروف (والی) اگر حرکت نداشته باشند خوانده نمی شوند مثل يُقِيمُوا الصَّلَاةَ

قواعد لام جلاله

قاعده ۳۲ = لام لفظ **اَللّٰهُ وَاَللّٰهُمَّ** را لام جلاله می‌گویند.

اگر ما قبل لام جلاله مفتوح یا مضموم باشد لام جلاله پُر (کلفت) خوانده می‌شود و این پُر خواندن را تَضخیم می‌گویند مثل **اَزَادَ اللّٰهُ ، رَفَعَهُ اللّٰهُ .** و اگر حرف ماقبل لام جلاله مکسور باشد لام جلاله باریک خوانده می‌شود و این باریک خواندن را تَرْقیق می‌گویند.

مثل **اَعُوْذُ بِاللّٰهِ ، بِسْمِ اللّٰهِ**

تذکر

این قاعده مخصوص لام جلاله است و بقیه لامها باریک خوانده می‌شوند مثل **مَآوَاهُمْ ، كَلَّمَ**

قواعد لام تعریف :

۱- اظهار لام تعریف

۲- ادغام لام تعریف

قاعده ۳۳ = برای مشخص کردن یک شیء مخصوص در اوّل آن الف و لام آورده می‌شود

مثل **کِتَابٌ** شامل هر کتاب می‌شود اما **اَلْکِتَابُ** به معنی کتاب مخصوص است این را لام تعریف می‌گویند.

قاعده ۳۴ = اظهار لام تعریف

هرگاه بعد از لام تعریف یکی از حروف قمری بیاید لام تعریف با اظهار خوانده می‌شود.

تذکر

حروف قمری چهارده تا هستند که در این مجموعه خلاصه شده‌اند (إِیْغ، حَبْجْک، و، خُف،

عقیقه)

الف، ب، غ، ح، ج، ل، و، خ، ف، ع، ق، ی، م، هـ،

مثال حروف قمری:

أَلَا، أَتَاب، أَلْتَب، أَلْحَنَدُ، أَلْحَن، أَلْکِتَاب، أَلْوَل، أَلْخُوف، أَلْیَلَم، أَلْقُوم، أَلْیَوْم، أَلْمَال،

أَلْهَدی

قاعده ۳۵ = ادغام حروف شمسی

تذکر

حروف شمسی هم چهارده تا هستند. غیر از حروف قمری بقیه حروف شمسی هستند و

عبارتند از:

ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ل، ن

مثال حروف شمسی

أَلْزُیْه، أَلْقَابِ، أَلْدَیْن، أَلْذَکر، أَلْزَیْجِیم، أَلْزُجَاجَهِ، أَلْسَبِیل، أَلْشَر، أَلصُّوم، أَلضَّلَهِ، أَلطَّارِیق،

أَلظُّم، أَلْیَل

این قاعده مخصوص لام تعریف است و در جای دیگری اجرا نمی‌شود.

پرسشهای درس نهم

- ۱- هرگاه دو حرف ساکن در کنار همدیگر قرار بگیرد حرف ساکن اول را چه حرکتی می‌دهند؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟
- ۲- اگر دو حرف ساکن در کنار همدیگر قرار بگیرند و ساکن اول میم جمع باشد آن را چه حرکتی می‌دهند؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟
- ۳- اگر دو حرف ساکن در کنار همدیگر قرار بگیرند و ساکن اول میم جمع نباشد آن را چه حرکتی می‌دهند؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟
- ۴- تنوین در حالت وصل با ساکن دوم چه حرکتی می‌گیرد؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟
- ۵- لام جلاله را تعریف کنید؟ و نیز توضیح دهید در چه صورتی باریک یا، پُر خوانده می‌شود؟
- ۶- معنی تفخیم و ترقیق را با ذکر مثال بنویسید؟
- ۷- لام تعریف یعنی چه؟ و حروف قمری و حروف شمسی را نام ببرید؟
- ۸- لام تعریف در چه صورتی با اظهار خوانده می‌شوند؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟
- ۹- لام تعریف در چه صورتی با ادغام خوانده می‌شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟
- ۱۰- سوره بروج، انشقاق و مطففین را تلاوت کرده و قواعد لام جلاله و قواعد حروف شمسی و حروف قمری را در آنها مشخص کنید و در دفترتان بنویسید؟

دُرسِ دهم قواعد (ر)

قاعده ۳۶ = هرگاه حرف ر فتحه یا ضمه داشته باشد پُر خوانده می شود مثل رُبَّكَ، رُبَمَا و

اگر (ر) حرکت کسره داشته باشد باریک خوانده میشود مثل رجال

(ر) مشدد هم همین حکم را دارد اگر فتحه یا ضمه داشته باشد پُر خوانده می شود مثل أَسْرَ،

الرَّخْمَنُ و اگر (ر) مشدد کسره داشته باشد باریک خوانده می شود مثل الرِّجَال

قاعده ۳۷ = اگر حرف (ر) ساکن باشد به حرکت حرف ما قبل آن باید نگاه کنیم اگر فتحه

یا ضمه باشد (ر) پُر خوانده می شود مثل بَرَزَقٌ، يَزْزُقُونَ و اگر حرف ما قبل آن کسره داشته باشد

(ر) باریک خوانده می شود مثل أَنْدَز

قاعده ۳۸ = هرگاه حرف (ر) ساکن باشد و حرف ما قبل آن هم ساکن باشد به حرف ما

قبل آن ساکن نگاه کنیم اگر آن حرف حرکت فتحه یا ضمه داشته باشد (ر) پُر خوانده می شود

مثل لَيْلَةُ الْقَدَرِ، بِكُمُ الْغُسْرِ، و اگر حرف ما قبل آن کسره داشته باشد (ر) باریک خوانده

می شود مثل ذِي الدَّنَرِ

قاعده ۳۹ = اگر حرف (ر) ساکن باشد و حرف ما قبل آن حرکت کسره داشته باشد در

صورت موجود بودن سه شرط اگر چه ما قبل (ر) کسره باشد (ر) پُر خوانده می شود

شرط اول :

اگر (ر) ساکن باشد و حرف ما قبل آن حرکت کسره عارضی نباشد اگر باشد (ر) پُر خوانده

می شود.

مثل اِزْجِینْ که قبل از (ر) کسره عارضی است از این جهت (ر) پُر خوانده می‌شود.

شرط دوم:

اینکه کسره و حرف (ر) در یک کلمه باشند اگر کسره و (ر) در دو کلمه جداگانه باشند (ر)

پُر خوانده می‌شود مثل: رَبُّ اِزْجِیوُنْ

شرط سوم:

اینکه حرف (ر) و حروف مستعلیه در یک کلمه نباشند اگر حرف (ر) و حروف مستعلیه در

یک کلمه باشند (ر) پُر خوانده می‌شود مثل لِبَالِیْمِزْضَادْ که در این مثال بعد از حرف (ر) حرف

(ص) که یکی از حروف مستعلیه است قرار دارد و هر دو در یک کلمه هستند و حرف (ر)

پُر خوانده می‌شود.

تذکره

حروف مستعلیه هفت تا هستند (حُصْصْ، ضَغْطْ، قَطْ) خ، ص، ض، غ، ط، ق، ظ

تذکره = اگر (ر) و حروف مستعلیه در دو کلمه جداگانه باشند (ر) باریک خوانده می‌شود

مثل اَنْذِرْ قَوْمَكَ

قاعدۀ ۴۰ = اگر حرف (ر) ساکن باشد و حرف ما قبل آن (ی) ساکن باشد در هر حال (ر)

باریک خوانده می‌شود یعنی اگر ما قبل (ی) فتحه یا کسره، باشد (ر) باریک خوانده می‌شود

مثل خَنِیز، خَبِیز، قَدِیز، بَصِیز

قاعده ۴۱ - اماله

اماله ، به معنی میلان شدن است و اماله در کلمه متَجَرِّها بکار می رود که حرکت ر کسره تصور می شود و این (ر) باریک خوانده می شود.

پرسشهای درس دهم:

۱- اگر حرف (ر) فتحه یا کسره یا ضمه داشته باشد چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۲- اگر حرف (ر) ساکن باشد چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید.

۳- اگر حرف (ر) ساکن باشد و حرف ما قبل آن هم ساکن باشد چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۴- در چند صورت اگر (ر) ساکن باشد و ما قبل آن کسره باشد (ر) پُر خوانده می شود؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۵- حروف مستعلیه را نام ببرید؟

۶- اگر حرف (ر) ساکن باشد و ما قبل آن (ی) ساکن باشد (ر) چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۷- اماله یعنی چه ؟

۸- سوره عبس و نازعات را تلاوت کرده و قواعد (ر) را در آنها مشخص کنید و در دفتر تان

بنویسید؟

درس یازدهم قواعد وقف :

۱- تعریف وقف

۲- انواع وقف

قاعده ۴۲ = تعریف وقف

وقف ، به معنی قطع کردن صدا و قطع کردن نفس در آخر کلمات است .

وقف بر چهار نوع است :

۱- وقف بِالْإِبْدَال

۲- وقف بِالْإِسْكَان

۳- وقف بِالْإِشْمَام

۴- وقف بِالرَّوْم

وقف ابدال :

وقف ابدال ، به معنی تبدیل کردن حرف آخر کلمه به حرف دیگر در هنگام وقف است مثل

تبدیل کردن تَای گرد (ة) که در حالت وقف به (هـ) تبدیل می شود مانند رَحْمَةٌ که در حالت

وقف رَحْمَةٌ خوانده می شود. مَثَرَبَةٌ در حالت وقف مَثَرَبَةٌ خوانده می شود.

تذکر

تنوین فتحه در حالت وقف به الف تبدیل می شود مثل صَبَحاً در حالت وقف صَبَحَا خوانده

می‌شود، قَدْحاً در حالت وقف قَدْحاً خوانده می‌شود. همچنان اگر بر روی همزه تنوین فتحه (ة) باشد به الف تبدیل می‌شود مثل بِنَاءً که در حالت وقف بِنَاءً خوانده می‌شود.

وقف بِالْإِسْكَان :

وقف بِالْإِسْكَان ، به معنی وقف کردن بر روی کلمه‌ای که اگر حرکت داشته باشد حرکت آن هنگام وقف می‌افتد و آن حرف کاملاً ساکن می‌شود مثل وَقَبٌ در حالت وقف وَقَبٌ خوانده می‌شود، عَقُوزٌ در حالت وقف عَقُوزٌ خوانده می‌شود، مَثْبُوتٌ در حالت وقف مَثْبُوتٌ خوانده می‌شود.

وقف بِالْإِسْهَام :

وقف بِالْإِسْهَام ، به معنی این است که هنگام وقف کردن بر حرف وقف شده بعد از ساکن کردن آن لبها را جمع کند و این وقف مخصوص ضمه است مثل نَسْتَعِينُ

وقف بِالرَّزْم :

وقف بِالرَّزْم ، یعنی به هنگام وقف کردن حرکت وقف شده را کمی ظاهر کنیم و این وقف مخصوص کسره و ضمه است مثل يَوْمَ الدِّينِ ، نَسْتَعِينُ

پرسشهای درس یازدهم

۱- وقف را تعریف کنید؟

۲- وقف بر چند نوع است نام ببرید؟

۳- وقف ابدال را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۴- تنوین فتحه در حالت وقف چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۵- وقف بِالْإِسْكَان را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۶- وقف بِالْإِشْمام را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۷- وقف بِالزَّوْم را با ذکر مثال تعریف کنید؟

۸- روش صحیح وقف کردن چگونه است؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۹- سوره فجر و سوره غاشیه را تلاوت کرده و وقف ابدال ، وقف بِالْإِسْكَان را در آنها

مشخص کنید؟ و در دفتر تان بنویسید؟

۱۰- سوره تکویر و سوره نبا را تلاوت کرده و وقف بِالْإِشْمام ، وقف بِالزَّوْم را در آنها

مشخص کنید، و در دفتر تان بنویسید؟

درس دوازدهم علائم وقف :

کسی که معنی قرآن مجید را یاد نداشته باشد بر علائمی که در قرآن نوشته شده است وقف کند و اگر به علت قطع شدن نفس تا آن علائم نرسید از کلمه قبل شروع به خواندن کند.

قاعده ۴۳ = علائمی که بر آنها وقف کردن جائز یا ناجائز باشد عبارتند از :

○ = این علامت آیه است یعنی آیه تمام شده و بهتر است که در چنین جایی وقف نکنیم اینک در وسط آیه وقف شود.

م = این علامت وقف لازم است هرگاه به این علامت رسیدیم وقف کنیم و اگر وقف نکنیم در بعضی موارد در معنی آن خلل ایجاد می شود و معنی آن تغییر می کند.

ط = این علامت وقف مطلق است و به معنی تمام شدن مطلب است و وقف کردن بر این علامت خوب است.

ج = این علامت وقف جائز است یعنی وقف کردن و وصل کردن هر دو جائز هستند.

ز = این علامت وقف مُجَوِّز است هرگاه به این علامت رسیدیم وصل کردن بهتر است اما وقف کردن هم اشکالی ندارد.

ص = این علامت وقف مرخص است و جایی که آیه طولانی باشد و نفس به خوبی به آخر آیه نرسد آنگاه می توانیم بر این علامت وقف کنیم.

لا = این علامت وقف کردن ممنوع است هنگامی که به این علامت رسیدیم وقف نکنیم و

اگر بر روی آیه این علامت بود به این معنی است آیه با آیه بعد معنی آن تکمیل می شود.

صلى = این علامت به معنی وصل کردن بهتر است هنگامی که به این علامت رسیدیم با قسمت بعد وصل کنیم.

ق = این علامت به این معنی است که گفته شده است وقف کنید یعنی بعضی از قاریان گفته اند بر این علامت وقف کنید و بعضی گفته اند وقف نکنید.

صل = این علامت به معنی وصل کردن است هنگامی که به این علامت رسیدیم با قسمت بعد وصل کنیم.

قف = این علامت به معنی توقف است که به این علامت رسیدیم وقف کنیم.

س ، سکتة = این علامت به معنی قطع شدن صدا بدون قطع نفس است. هنگامی که به این علامت رسیدیم صدا را قطع و نفس را در حالت جاری شدن قرار دهیم.

ك = این علامت به معنی كَذَلِكَ (همچنان که) علامت قبلی است در این جا هم همانطور است.

وقفه = این علامت هم به معنی سکتة است اما این فرق را با علامت سکتة دارد که در اینجا صدا کمی قطع می شود و مثل سکتة کاملاً صدا قطع نمی شود. مثل وَعَفَ عَنَّا وَقَهْ وَاعْفِرْ لَنَا وَقَهْ

وقف معانقه = این علامت وقف به سه صورت علامت گذاری شده است (معانقه ، مع ،

) و در مواردی در یک آیه دو بار ذکر شده است و به این معنی است که اگر بر قسمت اول وقف

کنیم بر قسمت دوم نباید وقف کنیم مثل ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ . . ، فَيَسِّرْ . .

پرسشهای درس دوازدهم

۱- روش صحیح وقف کردن را با ذکر مثال بنویسید؟

۲- معنی علامتهای زیر را بنویسید؟

○، م، ط، ج، ز، س

۳- با استفاده از درس دوازدهم تفاوت هر دو علامت زیر را بگویید؟

(ج، ز)، (ط، م)، (○، ص)، (لا، ق)

۴- معنی علامتهای زیر را بنویسید؟

صلی، صل، ق، س، ك، قف

۵- تفاوت علامت سكته با علامت وقفه چیست؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۶- وقف معانقه را با ذکر مثال تعریف کنید.

۷- علامتهایی را که وقف کردن بر آنها جائز است نام ببرید؟

۸- با استفاده از درس (۱۱) و (۱۲) وقف کردن بر کدامیک از علائم زیر بهتر است؟

○، ط، ز، ج، لا، قف، م، ق

۹- اگر در جایی دو یا سه علامت وقف باشد کدام علامت ترجیح دارد؟ با ذکر مثال

بنویسید؟

۱۰. سوره انفطار، انشقاق را تلاوت کرده و علائم وقف را در آنها مشخص کنید و در

دفترتان بنویسید؟

درس سیزدهم فوائد ضروری :

قاعده ۴۴ = حرکت فتحه باید طوری خوانده شود که از آن الف پیدا نشود مثل خَلُوْ که اگر فتحه غ کشیده شود خَالُو خوانده می شود و حرکت کسره باید طوری خوانده شود که از آن (ی) پیدا نشود مثل یَهْم که اگر کسره بِ کشیده شود یَهْم خوانده می شود و حرکت ضمه هم باید طوری خوانده شود که از آن (و) پیدا نشود مثل اَلَيْكَ که اگر ضمه کشیده شود اَوَّلَيْكَ خوانده می شود.

قاعده ۴۵ = هر گاه بر حرف (و) و حرف (ی) تشدید باشد باید با سختی و شدت خوانده شود تا اینکه تشدید باقی بماند که در حالت وقف هم تشدید باید خوب مشخص شود مثل عَدُوْ، عَلَی النَّبِیِّ

قاعده ۴۶ = در قرآن مجید در چهار جابروی حرف (ص) حرف (س) کوچک گذاشته شده است که در دو جا (ص) را (س) می خوانند که آن دو جا عبارتند از :

۱- در سوره بقره در کلمه یُضْطُّ ۲- در سوره اعراف در کلمه بَضْطَه

که در این دو جا (س) خوانده می شود و در دو جا (ص) خوانده می شود

۱- در سوره طور در کلمه اَلْمُضْطَّرُّون قاری اختیار دارد که صاد بخواند یا سین

۲- در سوره غاشیه در کلمه بِمُضْطِطِّز که در این جا با (ص) می خوانند.

قاعده ۴۷ = در قرآن مجید در چند جا بروی کلماتی (الف) نوشته شده است اما

خوانده نمی‌شود و در چاپ بعضی از قرآن‌ها آن (الف) که خوانده نمی‌شود بر روی آن یک دایره (ه) کوچکی گذاشته شده است و بعضی از آنها عبارتند از :

۱- در سوره آل عمران در کلمه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** که **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** خوانده می‌شود.

۲- در سوره توبه در کلمه **وَلَا تَزِرُ وَازِرَتُكَ وِزْرًا** که **وَلَا تَزِرُ وَازِرَتُكَ وِزْرًا** خوانده می‌شود.

۳- در سوره نمل در کلمه **أَوَلَمْ نَذْخَرْتَهُ** که **أَوَلَمْ نَذْخَرْتَهُ** خوانده می‌شود.

۴- در سوره صفت در کلمه **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** که **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** خوانده می‌شود.

۵- در سوره حشر در کلمه **لَأَنتُمْ** که **لَأَنتُمْ** خوانده می‌شود.

۶- در سوره آل عمران در کلمه **أَفَئِنَّ** که **أَفَئِنَّ** خوانده می‌شود.

۷- کلمه **مَلَأْنَاهُ** در چند جا ، که **مَلَأْنَاهُ** خوانده می‌شود.

۸- در سوره کهف در کلمه **إِشْأَىٰ** که **إِشْأَىٰ** خوانده می‌شود.

۹- در سوره دهر در کلمه **سَلِيلًا** که **سَلِيلًا** خوانده می‌شود.

۱۰- در سوره دهر در کلمه **قَوَارِيرًا** که **قَوَارِيرًا** خوانده می‌شود.

تذکر

در کلمه **سَلِيلًا** در حالت وقف **سَلِيلًا** خوانده می‌شود. اما در حالت وصل هر دو صورت

درست است با الف یا بلا الف یعنی **سَلِيلًا** یا **سَلِيلًا** **سَلِيلًا** خوانده شود و کلمه **قَوَارِيرًا** در

سوره دهر دو جا که در اولی در حالت وقف بر آن **قَوَارِيرًا** خوانده می‌شود و در دومی در حالت

وصل و وقف **قَوَارِيرًا** خوانده می‌شود.

پوششهای درس سیزدهم

۱- حرکت فتحه چگونه باید خوانده شود و چه مواردی را در آن باید دقت کنیم؟ با ذکر

مثال توضیح دهید؟

۲- حرکت کسره چگونه باید خوانده شود و چه مواردی را در آن باید دقت کنیم؟ با ذکر مثال توضیح دهید؟

۳- حرکت ضمه چگونه باید خوانده شود و چه مواردی را در آن باید دقت کنیم؟ با ذکر

مثال توضیح دهید؟

۴- اگر (واو) و حرف (ی) مشدد باشند در حالت وقف چگونه خوانده می شود؟ با ذکر

مثال بنویسید؟

۵- در قرآن مجید در چند جا حرف (ص) را (س) می خوانند؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۶- در کلمه اَلْمُضَيِّطُونَ حرف (ص) این کلمه چگونه خوانده می شود؟ توضیح دهید؟

۷- کلمه قَوَائِمُ در سوره دهر در حالت وصل و وقف چگونه خوانده می شود؟

۸- کلمه سَلِيلًا در سوره دهر در حالت وصل و وقف چگونه خوانده می شود؟

۹- طریقه خواندن صحیح کلمات زیر را بنویسید؟

أَقَاتِنَ ، مَلَانِهَ ، إِشَائِي ، لَأَاتِثَمَ

۱۰- طریقه خواندن کدامیک از کلمات زیر درست است؟

لَأَلَى اللَّهِ

لَأَلَى اللَّهِ

وَلَا أَوْضَعُوا

وَلَا أَوْضَعُوا

درس چهاردهم قواعد هاء ضمیری :

قاعده ۴۸ : اگر قبل از هاء ضمیر ۱- حرکت کسره ۲- ی ساکن باشد آنگاه هاء ضمیر

مکسور خوانده می شود مثل به ، اَلَيْهِ که در مثال اول قبل از (ه) حرف ما قبل حرکت کسره دارد و در مثال دوم قبل از (ه) حرف ما قبل (ی ساکن است)

قاعده ۴۹ : در دو جا اگر چه قبل از هاء ضمیر (حرکت کسره ، ی ساکن) باشد هاء ضمیر

مضموم خوانده می شود. اولی در سوره کهف در کلمه اَنْسَيْنَهُ و دومی در سوره فتح در کلمه عَلَيْنِ
اللّٰهُ

تذکر

در دو جا اگر چه قبل از هاء ضمیر حرکت کسره باشد هاء ضمیر ساکن خوانده می شود

۱- در سوره اعراف در کلمه اَرْجِه ۲- در سوره نمل در کلمه فَالْقِه

تذکر

اگر حرف قبل از هاء ضمیر حرکت کسره یا ی ساکن نباشد هاء ضمیر مضموم خوانده

می شود مثل له ، رَسُوْلُهُ ، اَخَاهُ مِنْهُ ، رَاٰیْتُمُوْهُ

قاعده ۵۰ : برای تلاوت کننده قرآن مجید دانستن چهار علم ضروری است

۱- دانستن علم تجوید یعنی شناختن مخارج و صفات حروف

۲- دانستن علم وقف که در چه جایی وقف کند و در چه جایی وقف نکند و یا اینکه چگونه

وقف کند.

۳- رسم الخط عثمانی که این از همه مهمتر است زیرا در بعضی جاها رسم برابر با تلفظ نیست و اگر مطابق با رسم الخط خوانده شود اشتباه می شود و حتی معنی تغییر می کند.

۴- دانستن علم قرائت که منظور همان قرائت سبعة است.

پرسشهای درس چهاردهم

۱- اگر قبل از هاء ضمیر حرکت کسره باشد هاء ضمیر چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال

بنویسید؟

۲- اگر قبل از هاء ضمیر (ی ساکن) باشد هاء ضمیر چگونه خوانده می شود؟ با ذکر مثال

بنویسید؟

۳- اگر قبل از هاء ضمیر حرکت کسره، ی ساکن باشد در چند صورت هاء ضمیر مضموم

خوانده می شود؟ با ذکر مثال بنویسید؟

۴- در چند صورت هاء ضمیر ساکن خوانده می شود؟

۵- اگر قبل از هاء ضمیر حرکت کسره، ی ساکن نباشد هاء ضمیر چگونه خوانده می شود؟

با ذکر مثال بنویسید؟

۶- برای تلاوت کننده قرآن مجید دانستن چند علم ضروری است؟ نام ببرید؟

۷- سوره نازعات و سوره نبا را تلاوت کنید و هاء ضمیری را در آنها مشخص کنید و در

دفترتان بنویسید؟

ماخذ کتاب

- ۱- کتاب جمال القرآن تألیف مولانا اشرف علی تھانوی .
- ۲- کتاب فوائد مکيه تألیف قاری عبدالرحمن مکی .
- ۳- رساله خلاصۃ التجوید تألیف قاری محمد سلیم شہ بخش .
- ۴- کتاب تجوید آسان تألیف قاری عبدالعزیز عبدالفتاح مدرس دانشکده قرآن مدینہ منورہ .
- ۵- کتاب قواعد تجوید تألیف قاری عبدالعزیز عبدالفتاح مدرس دانشکده قرآن دانشگاه مدینہ منورہ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَاقْرَءُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ

(ابوداود صفحه ۴۳۶)

رسول اکرم (ص) می فرماید: همانا این قرآن بر هفت حرف (هفت روایت مختلف) نازل شده پس از آن بخوانید آنچه را که برای شما میسر است.

از حدیث فوق چنین بر می آید که قرآن بر هفت روایت مختلف تلاوت می گردد. که این قرائت را قرائت سبعة نام گزارده اند که متأسفانه امروزه به دست فراموشی سپرده می شود. و اگر در مکانهایی قاری قرآن قرائت سبعة تلاوت کند وی را عاصی و گنهگار می دانند. و قرائتی که امروزه در اکثر کشورهای مسلمانان جهان تلاوت می گردد بروایت حفص از امام عاصم (رح) است و قرائت ما نیز چنین است.

ما مسلمانان کم کم این نعمت خدادادی را داشتیم از دست می دادیم اما خداوند عزوجل بر ما مَنّت گذارد و بار دیگر بحمدالله در جامعه ما افرادی را برای تعلیم قرائت سبعة برگزید. برای اولین بار از سال ۱۳۷۳ در حوزه علمیه فاروقیه زاهدان واقع در بلوار بعثت تعلیم قرائت سبعة شروع شد اولین کسانی که از آموختن این قرائت استقبال کردند جمعی از علما و مدرسین حوزه های علمیه بودند.

همچنان استاد محترم قاری محمد اسماعیل قنبرزهی امام جماعت و سرپرست مکتب ترتیل القرآن مسجد حیدر کرار ، واقع در بلوار جانبازان تعلیم قرائت سبعة را از سال ۱۳۷۴ شروع نموده اند شائقین و علاقمندان به قرائت که دوره تجوید و قرائت قرآن را به روایت حفص از امام عاصم رح سپری نموده اند در صدد آموختن قرائت سبعة باشند.